

För det bästa i radio, elektriska apparater och arbeten skriv, telefonera eller besök Schumacher-MacKenzie & Co. —Kommunen Ltd. THE ELECTRIC SHOP 187 Portage Ave., Winnipeg. Telefon 28 503

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

JULNUMMER

J. J. H. McLEAN And Company Limited Den gamla goda firmen. HEINTZMAN & CO. PIANON ORTHOPHONIC VICTROLAS Pris \$115.00 till \$450.00. 329 Portage Ave., Winnipeg.

ARG. (YEAR) 34.

(Lösnummer 10 Cts.)

WINNIPEG MANITOBA, TORSDAGEN DEN 23 DECEMBER 1926.

(Lösnummer 10 Cts.)

N:r 51

En välsignad julafton.

För S. C. T. av INGA ROOS.

Belönad med 1:sta pris i S. C. T:s litterära tävlan.

Mor Lena gick med skyndsamma steg hem mot sin lilla stuga. Det var julafton, och det hade dragit ut så långt på tiden därnere hos handelsmannen. "Klockan måste vara åtminstone fyra, ty det börjar bli mörkt", sade hon för sig själv. Men nog var det ändå väl, att man hade julafton över och kunde få njuta i lugn och ro efter allt postande och ordmande. Och allt det rara julbrödet, hon bakat skulet komma till heders nu när Anders, sonen hennes, kom hem med sin unga hustru.

Mor Lena gick och täckte på sin son och Ann-Mari, somhustran till hon nästan höll på att trampa Mirre, katten på tassarna. "Ah, kära hjärtans, Mirre-katt, är de du som möter mej, ja kom nu ska' du få dej en gräddskvätt. Se'n kommer Anders och Ann-Mari, ser du, då ska' de' tändas gran och kokas gröt och allt tocke' där som hör julen till," resonerade gumman med katten.

Men Herre Gud så handelsman hade skratat åt henne när hon talade om att hon måste ha lite' extra ljus att sätta på julotens bord. Tänk att friska kar'n kunde vara så dum och säga att det inte fanns tomter. Stora, förståndiga människan som inte visste att tomterna också måste ha litet julmat. Hon hade ju så tydligt sett den där lille gammal-tomten smyga omkring varenda julaftonskväll. Ja, det vill säga, inte hade han sett honom hel och hällen, men alltid hade hon sett en bit av topplavan när han sprungit förbi. Hon minns nog när hon var barn och hennes äldre syster Karl hade rivit hål på sina nya fina strumpor. Inte vägrade hon tala om det för mor, på själva julaftonen utan lade dem på tomtens bord. På morgonen efter voro de stoppade och ordentligt hopplagda. Naturligtvis hade tomtarna gjort det. När Karl senare på dagen talade om historien för mor, ty att på och bära på en sådan hemlighet gick inte, log hon bara. Hon visste ju att man inte skulle tala om det som tomtarna gjort.

Eller när hon, Lena, några år senare en julafton hade glömt att ge korna födelse i vanlig tid, och just som hon stack upp huvudet genom luckan till höllöftet, smådde en ornil så kraftigt att hon rullade ned för stegen och blev liggande på ladugårdsgolvet, se, tomtarne tände lite att man slarvade med maten, också skäker dem, att det inte fanns tomter. Jo, jo, men nos finns det tomtar allt!

Lena gick där och pysalade och småpratade med katten då det fullnade på dörren.

"Men inte kan väl Anders och Ann-Mari vara här ännu," tänkte hon, under det hon gick emot dörren för att öppna. Därute stod en man, skagrig och oöfverad. Han skakade av köld och bad att få komma in och värma sig litet. Mor Lena tänkte på Anders och Ann-Mari. Vad skulle de säga om hon låt en sådan där trasig stackare

komma in och kanske störa julfriden. Men nog måste han få komma in och värma sig litet. "Kom in och sätt er här vid spisen en stund, stackars karl, inte kan ni gå vidare förrän ni fått en kaffetår åtminstone", sade hon i det hon sköt sin stora stol fram till den öppna spisen.

Främlingen var tystlåten, tydligen var han alldeles uttröttad och där han satt i värmen blev han sömrig och när Mor Lena om en stund kom fram till honom satt han djupt inslummrad. Ack vad han såg utliten ut. Han kunde väl inte vara mera än 20-25 år men där han satt såg han dubbelt så gammal ut.

Nu hördes muntra röster och stampande på förstugbro. Nu kom Anders och Ann-Mari. Lena nästan blev varm vid tanken på vad de skulle säga när de flingo se främlingen Anders öppnade dörren försiktigt och skulle försöka smyga förbi mor med de många paketerna, men herre Gud, där kom ju tomtens sprizgande rakt över golvet.

Mor Lena såg ju tydligt hur han sprang fram och satte krokben för Anders som låg där rullad på golvet med alla paketen runt omkring sig. Främlingen som vaknat vid dansen sprang upp och visste inte riktigt var han befann sig just då kom Ann-Mari in genom dörren och skulle börja skämta med Anders för att han så fumligt sprungit förbi mor med julklapparna. Hon blev stående vid dörren och stirrade på mannen vid braskan. Var det verkligen snott, var det inte hennes broder Erik, som reste till landet i Väster för tio år sedan och aldrig låt höra av sig sedan. Men hur hade han kommit hit och så träsigt och eländig han såg ut. Hon knuspast vägrade tro att det kunde vara hennes broder. Han som skulle resa till det stora landet och komma hem med fickorna fulla med pengar. Till far, mor och syskon.

Främlingen tycktes liksom vilja dra sig undan och försvinna ut ifrån den trevliga varma stugan där allting andades jul. Ut i mörkret och kölden igen på själva julafton. Om han ändå stannat den gången när mor och far försökte övertala honom att överge tanken på guldets som skulle finnas i sådana mängder därute i det stora landet. Nu var far borta. Han hade gått bort lugnt och stilla som han levat. Den gode fadern, som alltid tänkt på barnens välfärd. Mor hon var i staden hos den äldsta dottern. Allt detta hade hon fått veta av en kamrat som kommit ifrån hemtrakten för några år sedan. Han undrade inom sig om modern ännu var i livet eller om han förlorat sin kära mor då han i en stund av övermod och begär efter guld lämnade det hem han aldrig mera skulle återvända. Här stod nu systemen, ty det kunde inte vara någon annan än hon men hur skulle han våga säkra vem han var.

(Fors. A sid. 6.)

BRUSANDE toner
I nattens stillhet,
Klockor som klämta
Manande kalla
Till enande samling.
Ljusen som flämta
I kronornas mitt
Lysa för anden
Som budskap förkunnar.

Markernas herdar
Samlas till andakt
Änglar lovsjunga
Fadern i himlen.
Högtiders högtid
Upplyfter själen
Ödmjuk i bön.
Julfrid i sinne
Vid Betlehems krubba.

Carl-E. Rydberg.

Kandidatens första julafton i Canada.

EN BILD UR LIVET.

För S. C. T. av ES. WEGEL.

Kandidaten Gardell trodde visst att Canada låg i de varmare väderströken. Detta påstående torde kanske verka menligt på hans anseende som geografisk expert. Men det faktum att han landade i Canada den 19 december, klädde en höst- och vårröck, visserligen sydd av Bauer vid Normalms torg, av oklanderligt snitt och bästa engelska material, taler för att kandidaten ämnade vara svagt medveten om de kalla vindar, som skulle blåsa honom välkomnen till Canada. På Atlanten hade kandidaten hållit sig i rökhyttan samt värmst med kaffe och kask. I St John började han på att huttra och såg sig om efter en skrädderläffa. Han provade ett halvt dusen elstrar, men tyckte inte om snittet. Skräddaren börde på hans skarpa brytning på Gardell var en uttänning, och som han var snygt klädd, ehuru tunt, och tycktes vara mycket glad med urvalet, producerade nålekivillbristen snart fram det bästa i sitt förråd. Kandidatens dimmiga ögon föll på en mycket stillig päls. Utan lång eftertanke beslöt sig kandidaten för att köpa denna och tog fram plånboken. "Priset?" råspade kandidaten. "\$225.00" sade skräddaren lugnande sig till marken. "Så mycket har jag ej på mig," sade kandidaten likgiltigt. "Ni får skicka räkningen hem till min far." Skräddarens anledningsförstrades något. Det var som om ljuset plöteligen hade släcknats i hans ögon. Ett ögonblick låt han femtio-dollarrederna dansa för sin inre blick, till dess att verkligheten förjagade synvillan. "Får jag be om adressen, sade skräddaren till slut så hövligt han förmådde. "Strandvägen 19," svarade kandidaten och drog på sig handskarna. Mer erinrade sig ej kandidat Gardell. Han vaknade till sans när han närmast närmast erbjöds sig att han ej sått på tre dygn. "Håll dej lugn," snäste konduktören och rök till, tillkännagivande sig en pappersbit, som kandidaten tydligen hade i stycket under hafthand. Denne ströade harna men var för sig att undra. När taget släpnades vid nästa station blev han uppmärksam av sina grannar att stiga av. Han tyckte att deras uppmärksamhet var något fräck, men

längade verkligen så mycket efter en omväxling att han lydde rådet. Kandidat Gardell hade salutat till St. Thomas, blomsterlandet, mitt i småkalkla vintern den 23 december kl. 11 f. m. ingen deputation mottog emellertid kandidaten.

Kanske för första gången i sitt liv stod kandidat Gardell inför nakna, rama verkligheten. Inga pengar, hungrik, frusen och förtvillad när allt kom omkring. Han strövade genom staden. Kandidaten hade ögonen öppna, vidkände. Kandidaten förstod att han levde, ty han såg till sig själv: "Vilket förb-t undliv det här är! Va' katten skulle mitt son på galejan att göra." Han läste på en skylt: "Second Hand Clothing. Buy and Sell." Han fick en lysande idé, och rusade med snälltäpfast tillbaka till stationen, fick tag på en av sina med sig från Sverige: stjärkskjortor, lösmansbatter, vingkragar, kulörta byxor, etc. "Va' ger du mej för klubbet" frågade han juden. "Three dollars," var svaret. "All right," sade Gardell och fick sig tillkastade tre flottiga dollarsedlar, som i hans ögon glittrade som diamanter. Han åt sig sjuk på en kineserestaurant, köpte cigaretter och fick sig ett rum på ett hotell. Nästa morgon var han åter "bråk" och hungrik. Han gick till juden med sista kappsäcken. Denne gång fick han endast två dollars, men tog dem utan en suck. Det var ju julafton och han skulle väl försöka sig, som en aretändig människa. På två dollars, utan logi, ty han nekade att betala en dollar för forskott för nästa natts logi. Kandidaten såg sig förgäves om efter något, som han kunde kalla julmat. Inga sirliga utstyrida smågrisar i charakteristiska formen; inga julkor, skinka eller svarta, lockande limpor. Han frågade sig för, för att försäkra sig om, att han ej missat sig på datum. Kanske han var i januari, eller november. A, nej det var nog julafton, men... Kandidat Gardell var ej hemma i gamla kära Sverige. Han var starkt nog att ej falla i gråt, men han var svag nog att betala sista centen för eftermiddags-

JULMORGON.

För S. C. T. av MAJ-LIS.

Se, juleljusen tändas uti arlo morgonstund. Och stjärnor stråla milt på himlavalen. Hör, bjällror klinga, facklor lysa väg kring dal och lund. An dagens drötning dröjer bokom fjällen.

I fjärr hör den gamla klockans kända melodi: Den stämmans malm betager helt vårt sinne. Den tonar nu, som förr, sin sång i ljuslig harmoni. Att julemorgons helga stund, är inne.

Från din helga altarsänd, vi samlas än en gång — i tanken. — du min vackra vigs kyrka. Allt av det budskap du oss bringar. Lindat av din sång. På hämta frid och glädje, tröst och styrka.

Och juleljusen glänna, allt är fröjd i högan Nord. Och stjärnorna glänna, på himlavalen. Den dag, som bringar glädje åt en kare och frusen jord. Går strålande och fager upp bland fjällen.

Tankar i julid.

För S. C. T. av HILDING N.

Belönad med 2:dra pris i S. C. T:s litterära tävlan.

Jul — så kort det ordet är — men så innehållsrikt och betydelsefullt! Hur mycken längtan, hopp och glädje finns icke där, med vilken aningsfylld väntan smygs in, högtidernas högtid, barnsmittens och de stora glädjens jubelfest?

Julen är en underbar tid, den kommer nämligen att vinna sig som — endast människor. Vad gör det, om den om är rik, den andra fattig, en lärd, en annan okunnig? Gränserna finnas ej mer, de äro utplånade av den alltbivande högtids- och fröjdligheten. Och vi människor äro fövande i den ädlaste av känslor, givandets glädje.

Se en jul i fattigmans köja. — Där kunna icke givas dyrbara gåvor, där dignar icke julbordet under de läckra rätter, kanske förflyter där julen som under den grå vardagens torrtighet. Och ändå är det icke detsamma.

Mor, trött av det ständiga allett, grånad av bekymmer för små hungeriga munnars mätande — hur trött hon än må vara, nor finner moderns kärlek en utväg att skapa någon julstämning för de små. Det fordras ju så litet för dem, som ej äro vana vid prakt och ståt. Kanske blir det ej mer än en ren vit duk på det nöta bordet, med en liten julgran i mitten och några lys, kanske också någon julrätt. Det behövs ej mera, julstämningen har dock kommit, blotta medvetandet att det är jul har givit dem alla, far, mor och barn, en känsla av sann högtid med dessa små medel.

Och far — utifrån icke han sitt tunna arbetsmedel färd och glädje vid tanken på julen? Hur många gånger har han kanske icke förtvillat inför svårigheterna att hålla det lilla hemmet samman, hur har han icke känt sig frestad att ge upp i kampen mot hunger och köld, sjukdom och nöd? — Men nu är det jul — svårigheterna finnas ännu, äro desamma som förr, och dock är det en stor skillnad, ty julen skall firas, barnen och mor skola för en gång få känna glädje utan den bitta tanken på morgondagens utbäraden. Och fara böjda ryggar och trötta armar få åter kraft vid denna tanke — det är givandets glädje.

Kaffet. Vad skulle han nu göra? Medan han satt över koppen tilltalades han av restauratören, som såg ut att vara en hyggil karl. "Vad gör du i stann, unge man?" "Ingenting" blev Gardell's svar. "De var inte mycket, svarade restauratören och tog sig en funderare. "Utan jobb?" "Yes." "Broke?" "Yes." "Christmas Eve?" "Yes." "Jag är Alderman Jackson." "Jag är kandidat Gardell, som till grosshandlare Gardell, Strandvägen 19." "Här fråga vi inte efter din far, unge man, — immigrant?" "Yes, men för katten fastän jag är immigrant, kan jag välha" en far. För visso, jag

(Fors. A sid. 6.)

I morgonväkten.

För S. C. T. av G. H. SILVER.

Uti arla morgonväkten legior stjärnor brinna — gnistrande som diamanter på en bakgrund azurblå — och med svarta silvretöder sina tvolska ljusnät snämma över skogens pelarsalar, som i fridfull tystnad stå. — Högtidsmålad skänning söver skogar, bygger, myr och mo.

I naturens tempel råder stillhet, lugn och ro. —

Då med ens från kyrkklockors vigda malm en tonsåg strömmar; — maktig, brusande, den väller fram utöver bygd och by och dess klara: Bing! Bång! Bång! Bång! bygdens folk, försänkt i drömmar, kallar till den helga högtid, som värt är ävrigt ny, för att än en gång förnämma — uti arla morgonstund — Julens skolpanna hälsning: FRID KRING JORDENS HELA RUND!

På strövtåg genom den skandinaviska kolonien i Junkins, Alta.

Farväl till British Columbia. — Ån en gång genom Klippiga berg. — Skandinaverna i Junkins framgångsfulla farmare.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

(Forts. fr. föreg. nr) att jordingsställa på grund av den starka skogsväxten. Aug. Johnson var född 1873 i Loholm och emigrerade vid 17 års ålder till Förenta staterna. Innehade under 8 a 9 års tid anställning såsom sektionssman samt övergick därefter att bedriva affärsverksamhet. 1909 kom mr. J. till Junkins, varst upp "homestead" tillsammans med

1. Svenskt farmhem i Alberta. 2. Swansons sågverk i Junkins.

sin broder. I Spokane hade de träfat mr. Öberg, varför de alla samtidigt tog var sin kvarterstomt land i Junkins. På sina respektive farmar ha brodern bräckt och rensat land, varjämte de också startat sågverksrörelse köpande timmer ut regeringen tillhöriga skogar samt från egna områden. Den färdiga varan har god stång i Junkins.

Brodern Axel Johnson föddes 1853 samt kom till U. S. A. ett efter Oscar. Arbetade hela tiden på farm, intill dess han övertog till Canada. I Junkins går det bra med farmingen, ehuru landet på sina ställen är svårt

För gamla personer som ha många slags värk och krämpor.

Det finnes ny hjälp för gamla personer till sådana som generalmedel, vilka kända sig för att lösa upp alla livets ont. Tänkande använde ett preparat kallat Naga-Tone och undvika ett underbart lindringssätt på blott några dagars tid. Verket följande det är ett preparat som stärker blodet, nerverna, musklerna och hela systemet. Det ger utmärkt sömn, stimulerar levern, njurarna och kommer till nytta för alla sjukdomar, huvudvärk, förtvättning, belagd tunga, obehaglig smak i munnen, för ofta påkommande lockar ett utsvär, dålig sömn och denna trötthets och oaktliga på morgnarna. Om er likare leke ordinerat det för eder, på till närmaste apotek och köp en flask. Det kallas Naga-Tone. Det är den följande medlen, ty ni erhåller en månads flaska för \$1.00. Det är lösligt i alla v. Försök det några dagar, ni kan leka förlova, ty det måske tillfredsställa er, i annat fall kommer apotekaren att utse vidare läroböcker, eller pengar. Det är på detta sätt det säljes. Se garantin på varje paket. Rekommenderas, garantier och säljes av alla apotekare och återförsäljare.

Tio års lidande. Botad på två timmar. Numerera fullkomligt frisk.

Vindor, det är ju ett lidande som har drabbat den lyckliga ämnen i världen, ty som har drabbat sig själva och så att säga ett lidande, efter att ha varit frisk, såsom en sjuk, är det ett lidande som är ett lidande. Många människor behandlas utan framgång för sina lidanden, då deras verkliga lidande varit fullkomligt. Tänkande på många andra sjukdomar, då deras verkliga lidande är vidmakthållna. Säkra er om att denna metod är tillförlitlig och är ett lidande som är ett lidande. Många människor behandlas utan framgång för sina lidanden, då deras verkliga lidande varit fullkomligt. Tänkande på många andra sjukdomar, då deras verkliga lidande är vidmakthållna. Säkra er om att denna metod är tillförlitlig och är ett lidande som är ett lidande.

att prata om skilda saker och ting, att det blev sent på kvällen, då jag antligen begav mig vidare på färden enligt förut uppgjord plan. Redan länge förut hade solen dalt i väster, och mörkret lade sig över nejden. Sommarens tid var dock inne, och glad till sinnes vandrade jag genom de grönskande skogarna utefter små stigar ledande in bland skogen. Plötsligt hördes ett hemskt ljud i min omedelbara närhet.

"Uooooo!!!", "Uooooo!!!", ljud det i den tysta skogen. Vargen var tydligen på färde. "Hän tjuvar av rådsta för mig", tänkte jag stolt, tänkte en cigarett och tittade på mannen där ovan trädens kronor. En en gång ett liknande vrål, nu på närmare håll.

För den, som ej förut hört vargtjut, är detta en fassans uppenbarelse. När mörkret sänker sig över landet och stillheten råder över skog och dal, då är det Canadas vilde hund sjunger sin visa till de avlägsna stjärnorna. Hans röst karakteriserar en av häpnadsväckande förmåga i variationer och kvaliteter; han ha en repertoir övertråffad och oförliknelig inom djurvärlden, och en enda av dessa yldmarkens både riddare kan genom sitt tjuvtal ingiva vision av, att en hel flock av dem i korus sjunga den såregna sången. Att många vandringsmän på ensliga stigar vid skograndet av vargtjut fått slag av förskräckelse eller sprungit livet ur sig är ej att undra på, ty ljudet tränger genom mörret och ben samt ekar genom naturens stillhet. Ikt mystiska budskap från underjordens underliv. För de oinvidiga vill jag dock nämna, att vargarna i Canada merendels ej äro av färlig art. Flera olika slag finnas såsom "coyote" och grävvar, eller som den senare och heter på engelska "timber wolf", med flera.

Coyotes snegris sällan eller aldrig människor, ej ens, då de förekomma i stora flockar. Men exempel härpå

Skandia Hotel och Svenska Cafeet

M. A. Meyer, Innehavare.

Minns detta till trots, speciellt under bitande kalla vintrar, då fodan är sälsylt, och flockar om flera hundra dröja genom de öde bygderna. Särskilt är det då riskabelt att möta dyllna skogsvägar och på öppna platser, exempelvis i tillfrusna sjöar eller dylikt. Grävvar är betydligt större till växt. Dess tjuv har djupare kläng, mera hotande ruffar det ut över vidfarna. Ensam angriper den sällan människor, ehuru dess kraft vid förtäring är tillräckligt att göra situationen prekär, om ej självas or medfödda. I rasert står den upp på sin lilla en krage runt omkring halsen, och med den lufna svansen darrande av musketsträckningar går den till anfäll. I flock är grävvarn ytterst farlig, men som regel undviker den helst människor.

Hundar av varsliga pärfärgs ofta här i Canada och utmärka sig särskilt genom högt tempererat och ovanliga krafter. På aftnarna kunna de iakttagas sittande vid sin hundkojor luntande lukt vargen döva för alla tillrop eller hotelser. Även de äro villmarks barn, de drivas av sin instinkt nedtill genom led efter led från det ursprungliga släktet.

Då detta läses i mågen staga i Canada öde bygger sjunga kanske just vargarna där utanför huskuten kompanjerade av snöstormens vilda tjuv i den kalla vinterstämningen. Det är valdmarens rop, men luften sitter man inne vid spelna föga bekymrad om, vad som förfäggår där ute.....

Jag har hört vargtjut flera gånger förut, varför jag ej, speciellt på sommaren, fäst mig mera därvid än på var hans förmögenhet i det närmaste helt obefattad, och som mr. N. då reste till Canada, anlände han dit nästan blott och bar. Mrs. Nordbeck föddes på samma plats i Norge som mannen och lärde sig först till sjuksköterska, vilken befattning hon innehade i 12 år. Vid ankomsten till Canada stannade Mrs. N. i Edmonton, under det att mr. N. beten vidtog till Junkins på smidarens beten. Sedan tog de tillsammans med "homestead" på sistnämnda plats och blev på några få år arbetad sig upp till helt oberoende ställning. De ha en son, Mr. Nordbeck sade, att skördarna bliva utmärkt, vilket varit orsaken till, att de kunnat på kort tid

(Forts. å sid. 8.)

För att återvända till Junkins och dess skandinav har jag härmed äran introducera A. Nero, som var född i Småland och kom till Förenta Staterna 1909. Två år senare "crossade han linan" till Canada samt tog 1915 upp "homestead" vid Leaman, station på Canadian National-järnvägen cirka 90 mil väster om Edmonton. Landet kring Leaman är starkt skogsbevuxet, varför mr. N. omedelbart började fälla träden för att bereda marken till åkerjord. Härvid gick han så förtärdigt tillväga, att han allt under arbetets framskridande sorterade ut träd lampiga för stångstolpar och järnvägsstallar samt vid uppnådd viss kvantitet sålde en vagnlast härav. Genom detta förtärdigt införskaffade mr. N. sammanlagt en god summa pengar såsom hjälp till farmingen. Men så är han också trädskogsmann samtidigt som farmare. 1925 slog sig mr. Nero ned vid Junkins och köpte där en halv sektion land, vilken han nu tillsammans med hustrun, Mrs. Annie Nero från samma plats i Sverige bearbetar med livligt intresse. De två va väl i Canada samt hava framgång med farmingen.

Carl Olson är 42 år gammal född i Kristiania. I Norge verkade mr. O. med fläsk, gruvarbete samt litet av varje. 1905 emigrerade han till Wisconsin i Förenta staterna samt slog sig på såväl järnvägs- och skogsarbete som farming. Tre år senare kom han till Canada på liknande arbete och tog 1910 upp "homestead" några mil från Junkins. "Trivs bra, sade mr. Olson, samt var belåten med den nya hllvägen från Edmonton väster ut föpande just utanför hans hus.

Lars Anderson var född i Alvdalen, Kopparbergs län. Vid 20 års ålder emigrerade han till Förenta staterna. Kom 1919 till Canada och Greenocourt, där han tog upp "homestead". Nio år sedan, då han var 4 år, var på Mr. A. reste ner till Junkins och såg en gång lunde gubbar på 160 acres land. Mrs. OIL via Anderson var född i Jämtland. De hava fyra barn i livet. Åsac två söner och två döttrar. Den yngsta dottern bor i Minnesota gift med en stamsmästare, den andra är bosatt på Junkins.

HOTEL OCH RESTAURANTER.

För edra närmaste vänner finns ut ett utskott sortiment av choco-ladlador, japansiska korgar, små kottfartar och fruktkorgar, i alla storlekar och prislägen, hos

STANLEY'S CAFE
538-540 MAIN STREET. WINNIPEG.

VÄLKOMMEN
till Hotel St Charles
centrum av allt?
Hemtrevnad, god mat och goda drycker.
Försök St Charles nästa gång Du är i Winnipeg och Du kommer att lämna staden förtöjd och belåten.
Telefon 27 803.

NORGE
Café & Pensionat
275-277 Alexander Ave.
(hörnet av King & Alexander.)
WINNIPEG.
Vi rekommendera oss till den skandinaviska publiken. Rum med eller utan bespisning för längre eller kortare tid. Moderata priser.
Vördsamt
MRS. P. BEDSVAAG.

BELL HOTEL
Hör. Main och Henry, i kvarter söder om C. P. R. station.
Rum från \$1.50 till \$3.50 per dygn. Hotellet nyrestaurerat och försedd med nya, eleganta möbler. Kallt och varmt vatten i alla rum, av vilka 40 äro försedda med bad. Trevlig matsal, endast vitt betjäning. Speciella priser per vecka och månad.
D. A. MCGILLIS, ägare.
Telefon 28 975.

ALLA ARETS NOBELPRISTAGARE
vänst komma att personligen avhämta sina pris vid årets Nobelifest som skall firas i Konserthus i Stockholm kommer att få en alldeles särskilt högtidlig karaktär. Någon trekan har dock uppstått, hurvida litteraturpristagaren, den berömda Bernard Shaw kommer att mottaga sitt pris eller ej. S. är själv förmögen och en originell man, vadan man naturligtvis med spänning motser hans beslut; skulle han av det ena eller andra skälet afböja priset vore detta den första gång i Nobelinstitutionens historia sågot dylikt inträffat.

The Viking Hotel
785 Main Str. Winnipeg, Tel. 57 685
Bästa skandinaviska hotel för den resande publiken. 1sta klass rum. Annguppvarmning. Varmt och kallt vatten. Vänligt bemötande. Pris 75c och en \$1.00 per dag.
CHAS. GUSTAFSON, Ägare.

RUM
När Ni kommer till Winnipeg så upbösk Mrs. Hammarbeck, 264 Laura St. (nära Logan Ave.) ett block väster om Ellen St. för trevliga rum.
Betala prenumerationen idag.

EXKURSIONER

ÖSTRA CANADA

FRAN 1. DECEMBER 1926 TILL DEN 5. JANUARI 1927.

PACIFIC KUSTEN

VISSA DAGAR I DECEMBER, JANUARI OCH FEBRUARI

Den är tillförlitlig — se där orsaken varför Ni skall använda Er av Canadian National.

W. J. QUINLAND, Lokalagent i Winnipeg.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Saskatchewan Department of Agriculture.
Hon. C. M. Hamilton, Minister. F. Hedley Auld, Deputy Minister.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

P. M. DAHL, Managing Editor
Printed and published every Thursday by THE CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 323 Logan Ave., Winnipeg, Man. TELEPHONE: 29 811

Table with subscription rates: PRENUMERATIONSPRIS: Helt år i förskott \$2.00, Halvt år i förskott \$1.50, 4 månader i förskott \$1.00, etc.

Table with advertising rates: ANNONSPRIS PÅ BEGRÄNSAD: Efterfrågningar, 3 gånger \$1.50, Öddasannonser med svart ram och kors \$1.50, etc.

Torsdagen den 23 December 1926.

GOD JUL!

DET har en gång utträtt, att traditionen är folkens största rikedom, och först då man inser vad en traditionslös tid skulle betyda, förstår man den sanning, som ligger i dessa ord.

Det är som om dessa fridens ord hade makt att tina upp förfrusna hjärtan. Ty om vi människor någon gång under året gå det egna jagets ramar förbi, så är det förvisso under julen.

När den goda viljan får råda, då inträder frid, icke blott i den enskilda människans sinne, utan även i förhållandet mellan människorna.

Hur skön och härlig är ej då den vila, som den betydelsefulla jultidens med sin minnen, fröjdebudskap och förhoppningar skänker den i vardagslivets släp uttrötade andan.

EN GOD JUL — EN GOD JUL AT ALLA!

VÅR PRISTÄVLAN.

DEN av Svenska Canada Tidningen utlysta litterära pristävlan om det bästa bidrag till vårt julnummer har omfattats med synnerlig stort intresse av vår ärade läsekrets.

Det har varit glädjande att kunna konstatera, att intresset för vårt svenska språk är så stort, so mdet visat sig vara, och med detta som motiv kommer redaktionen snart med en ny och rolig översäkning för läsekretsen.

Prisredaktionen har varit ytterst krävande på grund av det stora antal goda bidrag, som kommit prisnämndens tillhanda, och de, som denna gång ej erhållit något pris eller hedersnämmande, böra ej känna sig besvikna, ty samtliga bidrag ha varit över förväntan goda, vilket hör sporra våra "pennfaktare" till förnyade försök.

Prisnämndens protokoll.

Prisnämnden, som åtog sig den ansvarsfulla uppgiften att bedöma de inlämnade bidragen, får härmed avgiva sitt utslag. Några av de inlämnade alstran utdömdes av den orsaken, att författarna ej ansågos vara amatörer i den mening, som de för tävlingen uppsatta reglerna velat antyda.

Första pris:

"En välsignad julfant," julberättelse av mrs Inga Roos, Winnipeg.

Andra pris:

"Jul," uppsats av mr H. Axelsson, Winnipeg.

Tredje pris:

"Julhälsning" och "Avsked till det gamla och hälsning till det nya år," poem av sjuttioåriga mr N. Dahl, Nya Stockholm, Sask.

Hedersnämmande:

"John Andersons julkapp," julberättelse av mr H. Ökeson, Port Hammond, B. C.

"Julminnen," poem av mr C. A. Tjäder, Prince Albert, Sask.

A prisnämndens vägnar

K. Flemming, ordf.

VÅRT JULNUMMER.

SVENSKA Canada Tidningen har härmed nöjet presentera sitt 16-sidiga julnummer för läsekretsen med den förhoppningen, att detta exemplar av tidningen under speciellt julhelgen skall bliva i tillfälle att fastare sammanknyta de band, som binda oss tillsammans med en svensk julfest.

Vårt julnummer bjuder läsekretsen på en ytterst mångsidig litteratur. Vi ha sökt att i detta nummer av tidningen tillgodose alla smakriktningar hos läsekretsen, och vi ha i dessa strävanden rönt ett synnerligen värdefullt bistånd hos alla våra ärade medarbetare.

På grund av de många helgdagarna, som i år sammanfalla med julen, och en hel del av tidningens medarbetare därför erhållit julfelighet, se vi oss nödsakade att utge nästa nummer av tidningen i ett åttasidigt format, och hoppas att vår ärade läsekrets ej kommer att misstycka detta. Det första numret under 1927 kommer att i vanlig ordning bliva tolvsidigt.

Till hela vår läsekrets vilja vi också rikta ett tack för det intresse, som ståde visats vår tidning, och redaktionen försäkras, att intet arbete och ingen möda skall sparas för att i fortsättningen bibehålla de traditioner, som gjort Svenska Canada Tidningen till Canadas största svenska tidning.

Björken och stjärnan.

(Från finskan.)

Från S. C. T:s förra chef Hr. John E. Forslund har redaktören haft äran mottaga följande värdefulla bidrag och det är oss ett nöje att blanda i tillfället att publicera detsamma.

Jag minnes en gammal berättelse om en gosse och en flicka, som under många år vandrade till sitt fäderne-land.

Hundra femtio år sedan härskade stor nöd i Finland. Kriget rasade över allt, städer och byar brunno, sådesfienten trampades ned och folk dog i följental genom svår, hunger och sjukdom medan andra landsförvisades.

De söga och bördes endast suckan, tårar, klagan, sorg, åska och blod, och de, som till det yttersta fortforo att hoppas, visste ej längre vad att vänta var. Vårt land hemsökte till det skarpare sätt och den tidens händer gjömmas aldrig.

Hundra femtio år sedan härskade stor nöd i Finland. Kriget rasade över allt, städer och byar brunno, sådesfienten trampades ned och folk dog i följental genom svår, hunger och sjukdom medan andra landsförvisades.

De söga och bördes endast suckan, tårar, klagan, sorg, åska och blod, och de, som till det yttersta fortforo att hoppas, visste ej längre vad att vänta var. Vårt land hemsökte till det skarpare sätt och den tidens händer gjömmas aldrig.

Hundra femtio år sedan härskade stor nöd i Finland. Kriget rasade över allt, städer och byar brunno, sådesfienten trampades ned och folk dog i följental genom svår, hunger och sjukdom medan andra landsförvisades.

De söga och bördes endast suckan, tårar, klagan, sorg, åska och blod, och de, som till det yttersta fortforo att hoppas, visste ej längre vad att vänta var. Vårt land hemsökte till det skarpare sätt och den tidens händer gjömmas aldrig.

Hundra femtio år sedan härskade stor nöd i Finland. Kriget rasade över allt, städer och byar brunno, sådesfienten trampades ned och folk dog i följental genom svår, hunger och sjukdom medan andra landsförvisades.

De söga och bördes endast suckan, tårar, klagan, sorg, åska och blod, och de, som till det yttersta fortforo att hoppas, visste ej längre vad att vänta var. Vårt land hemsökte till det skarpare sätt och den tidens händer gjömmas aldrig.

Hundra femtio år sedan härskade stor nöd i Finland. Kriget rasade över allt, städer och byar brunno, sådesfienten trampades ned och folk dog i följental genom svår, hunger och sjukdom medan andra landsförvisades.

De söga och bördes endast suckan, tårar, klagan, sorg, åska och blod, och de, som till det yttersta fortforo att hoppas, visste ej längre vad att vänta var. Vårt land hemsökte till det skarpare sätt och den tidens händer gjömmas aldrig.

Hundra femtio år sedan härskade stor nöd i Finland. Kriget rasade över allt, städer och byar brunno, sådesfienten trampades ned och folk dog i följental genom svår, hunger och sjukdom medan andra landsförvisades.

De söga och bördes endast suckan, tårar, klagan, sorg, åska och blod, och de, som till det yttersta fortforo att hoppas, visste ej längre vad att vänta var. Vårt land hemsökte till det skarpare sätt och den tidens händer gjömmas aldrig.

Hundra femtio år sedan härskade stor nöd i Finland. Kriget rasade över allt, städer och byar brunno, sådesfienten trampades ned och folk dog i följental genom svår, hunger och sjukdom medan andra landsförvisades.

De söga och bördes endast suckan, tårar, klagan, sorg, åska och blod, och de, som till det yttersta fortforo att hoppas, visste ej längre vad att vänta var. Vårt land hemsökte till det skarpare sätt och den tidens händer gjömmas aldrig.

är den öck före oss, om vi bara tro."

"Nog är det så," sade flickan enlign vana.

"Antligen vid andra årets slut kom mo de en afton till en enslig gård.

Det var en hälgdagsafton i slutet på maj, då lövspeckningen börjat. Vid ankomsten till gården sågo de en stor, yvig björk, mellan vilkens små ljusgröna blad i aftonens dunkel glimrade endast den stjärnan som var störst och klarast, och kunde ses på himlavalvet.

"Har är vår björk", ropade gossen straxt.

"Där vår stjärna," sade flickan i det samma.

Omfamnande varandra tackade de Gud och gråto glädjetårar.

"Detta är stället, var vår far alltid håller sin häst," sade gossen eftertänksamt.

"Och jag känner igen brunnen, var mor väntar korna," sade flickan.

"Där så små kora vid björken. Vad betyda de", funderade gossen.

"Jag är rädd att gå in", sade flickan. "Tänk, om far och mor ej längre äro i livet eller kanske ej känna igen oss. Gå först du, bror lilla."

"Låt oss först lysa vid dörran," sade gossen, hans hjärta, klappade högt.

I stugan satt en gammal man med sin hustru; i själva verket voro de ej gamla, men sorg och bekymmer hade frät deras kinder i förd.

Mannen sade till hustrun: "nu är det hälsigt, som Gud sänt att trosta sorgsna hjärtan, men vi ha ej trost. Alla våra fyra barn äro borta, två söva under björken och två födas bort i fängelset, varifrån de aldrig någonsin komma tillbaka till oss."

Hustrun sade: "är Gud icke allsmäktigt och evigt god. Han som ledde Israels barn genom öknen, kan också återföra våra barn om han finner för godt. Huru gamla borde de nu vara, om de än äro vid livet?"

Fadern svarade: "gossen bör va 16 år och flickan 15 år. Ack! så stor välsignelse kanna vi ej vänta att återfå våra kär barn."

Medan de talade öppnades dörren och gossen och flickan storo in sågande, att de kommit en lång väg och bado om bröd.

"Kom fram, barn", sade fadern, och stanna hos oss övriga natten. Just så stora skulle våra barn varit, om de ännu levde och voro hos oss."

"Så", sade hustrun, "två så rara barn. Ack lika vackra voro våra barn, om de ännu levde och voro här."

De båda gamla gråto till oss. Men nu kunde barnen ej längre hålla sig utan fölio om halsen på fadern och moderns, ropande: "känner ni ej i gossen oss? Vi äro era kär barn och Gud har på underbart sätt fört oss till er från det främmande landet."

Föräldrarna omfamnade tytt och kärlekfullt sina barn, och alla fölio på knä och tackade Gud, som på själva hälgdagsaftonen beskärt dem så stor tröst.

Sedan måste barnen berättat sina livsöden och föräldrarna gjorde det samma, och änskönt bådas lott var rit att känna stor sorg var allt glömt och bytt till glädje.

"Jag var viss något godt skulle hända oss", sade modern med barnligt glädje, "ty två främmande fåglar sjöngo så glatt i björken i dag."

"Nu förstår jag", sade flickan. "De änglar som i fägelkapad följt oss hälsiga vägen och som i dag förbådat vår ankomst i björken, äro våra små sysskon, som sora i träven. De viska hälsallätt till vår hjärtan, så hem, gå hem och trösta mor och far. De visade oss vägen från det främmande landet, de sågo till, att vi ej ledo nöd, beredde oss baddar i mossan, skyddade oss från köld och skaffade oss bröd så att vi ej omkommo i stämbrivarna. De även sade oss: där är den rätta björken, där är den rätta stjärnan bland tusen. Gud är utvalkt och sänt er att hägna oss. Tack, kära sysskon! Tack, gode Gud!"

"Se", sade gossen, "huru klart stjärnan glimtar mellan björkens blad! Nu ha vi kommit hem; nu, lilla syster, beböva vi ej söka längre."

"Kära barn", sade fadern, "människan liv på jorden är en vandring med det eviga målet. Gå framåt med Gud i hjärtat och det eviga målet alltid för ögonen! Då änglarna skyddade eder, gingo ni trygga; må de i framtiden visa er vägen! Ni sökte björken; den betydde fäderne-landet. Därför, arbeta för ert fäderne-land och älska det hela ert liv! Ni sökte stjärnan; den betyder evigt liv. Må den vara ert ljus under hela ert liv!"

Barnen och modern knäppte sina händer och sade: "Amen, och så må det bli!"

Trä seglare vandrade hemåt från en hättro biippa. På sin väg längs Ansgatan (dessa inträffade händelsen i Abo) mötte de en herre, som kryssade rätt betänkligt.

"Hur många slag tror du — hopp — den står för göra för att komma upp till Erilögstian?"

"Nog är han göra åskiftliga, för han hopp — faller så förbannat."

Tryckfelnsissas julfhälsning.

Julnummer — sexton (16) sidor! Kommander J. A. Högglund. Ni kan tro mig, att det smides Under högttryck. — Ingen sömnblund För nu stackars "Tryckfelnsissas".

Kloffen otte, morgentynen. Kommer Sigurd, straight fra gummen. Han kan kunsten passe "typen" Utan spröjning, rei paa tummen. Här har Nisse lätta jobbet.

Redaktionen pennor smirka, Pappershögar, — digra luntor! Telefonen höres pingla. "Norrländ" sticker kaffe(hm)pluntor. Här blir skoj för lilla Nissen.

Där, allorligt, Linderholmen Sakta nalkas Linotypen. Veienkapligt tar i håll me'n. Friårnkarn utan lyten. Honom Nisse vill ej störa.

Rydberg sveetas, sliter håret. Diktar, saxar, som befaller. Manus samlar, så han får'et Till att passa in på spalten. Stackars Nisse kan Du klara't?

"Printers Devil", Bolstad, guffen. För nu jobba. — Över formor. Kastar han höga skuffen. Han är van att faktorn gormar. Nisse sätter krockben för'en.

Johnson gnor av bara de'. Han är "Advertising agent." "Please try an odd in S. C. T." "Norrländ" ber han så beskedent. Honom skojar Nisse friskt me'.

Antligt pressen bärjar smurra. Pappersullen sätter fart. Över typers, spallars kurragömma. — Nu är "numret" klart. Tryckfelnsissas gjort sitt bästa.

Lindblom, faktorn, bråda dagar Nu för visso fått tillräckligt. Här han ryter, skäller, klagar. Över allting, svar förskräckligt. Stackars Nissen tar till flykten.

Den, som haft det bäst i laget Att få julebåten klar. Bort från staden, ut på havet. Han är från "Bergsjöfjord" försvandt. Nisse ville ha va't me'.

Linder, sätter'n, gnor och knogar. Kan ej finna ö-na, e-na. Har ej tid för "gömda" krogar. Eller sticker — (Stackars Lena!) Nu är Nisse i sitt case!

Höga Chefen, som haft bråttom Att få julebåten klar. För nu pasta. — Glimkar smittom Nu i julen in en "priff" tar. Nisse hoppas att bli bjuden.

P. E-g.

RADIO-PROGRAM.

Fredegden den 24 december.

CNRV, (291 mtr.) Vancouver, B. C. Kl. 2 e. m.: Speeltill matineprogram för kvinnan.

Kl. 9 e. m.: Studioprogram under auspicierna av The British Columbia Festival.

Kl. 10 e. m.: Populär dansmusik av The Cabaret Belmont Orchestra.

Lördagen den 25 december.

CNRW, (384,4 mtr.) Winnipeg, Man. Kl. 9 e. m.: Dansprogram från The Fort Garry Hotel av Irvin Plumm och hans Jasper Lodge Orchestra.

Kl. 11 e. m.: CNRA Dansorkester. Söndagen den 26 december.

CNRV, (291 mtr.) Vancouver, B. C. Kl. 9 e. m.: "Söndagsafonkoncert" från The Fort Garry Hotel, Winnipeg.

Måndagen den 27 december.

CNRC (438,8 mtr.) Calgary, Alta. Kl. 9,30 e. m.: Konserntrogram av The Aeolian String Quartette under ledning av A. C. Davis.

CNRV (291 mtr.) Vancouver, B. C. Kl. 10 e. m.: Populär dansprogram av The Cabaret Belmont Orchestra, från The Hotel Belmont, Vancouver, B. C.

ORD.

Den lste anser att självtroll utgör av förmågan att kunna motstå frestelsen att gå till arbete.

Pitt är en av de grundtyder, som bilden karaktären.

Det utmärkande drag för den nutida politiken är, att de som kunna mest, tala minst, och de som kunna minst tala mest.

Det finns alltiämt diplomater. Nyheten hölla en akönbetävling för barn i Amerika. 59 smättningar tävlade och prisdomarna enades om att utdelna 50 pris.

Ju mindre kläder kvinnan har på sig, desto svårare har hon att hålla sig i skinet.

De värsta övningar göras sina med människor större tjänster än de värnliga, ty de förra sågja ofta sanningen, men de senare aldrig.

Behåll hoppet även när andra mediciner ej lyckats hjälpa er. Ett enkelt, välbeprövat örtpreparat som DR. PETERS KURIKO. Kanaka kan föra er på bättringsvägen. Den har gjort detta med tusentals andra. Varför ej med er? Den är fullkomligt tillförlitlig. Den innehåller inga skadliga droger. Den är bra för varandra om i familjen.

WEIR HARDWARE CO. Etabl. 1893. 666 Main Str. Winnipeg, Man. Vi föra ett fullständigt lager af svenska verktyg, järn- och stålvaror. Postorder expedieras omedelbart.

CANADA-NYHETER.

Ekonomisk veckoöversikt.

Heltigt meddelande fr. finansdepartementet i Ottawa följande för öfr. \$124,452,709 i sedlar i cirkulation. Hela denna summa täcker emellertid av landets guldvärde. Av en och två dollar sedlar fanns det den sista november 1915 års act \$12,750,000. De senare 80 av regeringen utgiva och den första summan omfattar sedlar i värde över \$2, utgivna av de olika bankföretagen.

Canadian National Railways Colonization department meddelar att årets immigration till Canada är den största som någonsin ägt rum. Ett stort antal av bolagets koloniseringsanställda samlades i föregående vecka i Winnipeg under presidium av D. M. Johnson, chef för koloniseringskontoret i Winnipeg, och de olika tjänstemännens rapporter utvisade ett så gott som samtliga nykomlingar erhållit förmåliga platser, och kunnat acklimatisera sig under förmåliga omständigheter.

Presidenten för Shoe Manufacturers of Canada, Mr. J. A. Walker, har meddelat att landets skoproduktion gjort ett stort tillväxningsuppstigning under det gångna året, och totalsumman av tillverkningen är den största i landet sedan 1919, samt belöper sig till ungefär 17,300,000 par. Produktionen under 1925 belöpte sig till 15,885,000 par, varför det under 1925 producerats ungefär 1,500,000 par mer.

Många motioner inlämnade till regeringen.

Till regeringen ha en hel del olika motioner inlämnats för vidare behandling under sessionen.

Bland andra märkes en av A. M. Carmichael, progressiv, där det begärs förbud för parlamentets uttalande för den stipulerade femårsperioden i enlighet med vad som föreskrives i British North American act, för så vitt ett parlamentets majoritet skulle kunna vinna härifrån.

Krigsveteranernas antal ökas.

Heltigt en rapport från Canadas regering meddelas att de belopp, som utbetalats till krigspensionärerna ökat betydligt sedan mars månad i år.

Den hittills utbetalda summan belöper sig till \$32,965,471, vilket utgör en merkostnad av \$1,500,000 utöver anslaget. Den stora ökningen av utbetalningarna visar, att ett stort antal nya krigsveteraner anmält sig till pension, och för närvarande åtnjuta 66,390 personer understöd av landet i enl. med The Pension Act. Meddelandet framledes för regeringen av Board of Pensions Commissioners i House of Commons i mars månad var pensionärernas antal endast 46,355.

Pensionen utgår till krigsveteraner i 38 olika länder runt jorden, och följande tabell belyser pensionsfördelningen i Canada.

Quebec 2,409; Nova Scotia och P. E. I. 2,293; Östra Ontario 2,595; centrala Ontario 9,244; västra Ontario 4,447; Saskatchewan 2,327; Alberta 3,656; British Columbia 5,717; och New Brunswick 1,253. I Skottland finnes 2,932, i U. S. 4,623 och i övriga länder 328 veteraner.

U. F. O. planerar bildandet av en sadesring.

Vid ett i Toronto avhållet sammanträde med intressenter i United Farmers of Ontario, föreslog ett förslag om bildandet av en sadesring i provinserna av U. F. O.'s medlemmar i likhet med vad som redan finnes i västra delarna av Canada. Förslaget går ut på att Ontario länderbure skola bilda ett co-operativt samarbete, som skall sträcka sig över hela provinsen samt omhändervara all sadesproduktion från lanbruket och specialisera sig på någon viss gren därav. Vidare föreslogs det att ett samarbete skulle etableras med Västerås organisationer av liknande slag och att ett samarbetskontrakt skulle öppnas i Winnipeg. Planen skulle kunna realiseras i början av nästa år framhållt presidenten för U. F. O. Co-operativ Society, Mr. Harry A. Gilroy.

Regeringen uppvakad av arbetarsrepresentanter.

Premiärminister W. L. Mackenzie King möttes häromdagen av arbetarsrepresentanter, som framlade en del krav på olika förmåner för arbetarna. King lovade att taga del av förslaget med största intresse och framhållt att han för sin del ville göra vad han kunde för att de olika förslagen skulle vinna beaktande i parlamentet.

Förslaget uppstår blanda annat frågan om arbetstidens reducering till 8 timmar i enlighet med vad som föreslås i en behandling vid arbetarskonferensen i Washington 1909. Vidare begärdes det att regeringen, så långt det ligger inom dessans juridiction, skall vidtaga speciella åtgärder med hänsyn till alla som äro anställda vid regeringsarbetet, varost "Fair wages" bestämmelserna tillämpas, och alla sådana arbetstagare vars arbetsfält ligger inom regerings eller provinsregeringarnas direktiön.

Xvessä begäres det bättre tillämpning på den lag, som hänföres till Lords Day act, och där det bestäms att arbetare efter 7 dagars arbete skolas tillförsäkras en vilodag.

Förbättringar böra vidtagas över kriminallagen och immigrationslagen. Med hänsyn till på kriminalagen begäres skydd för fredlig strejkbekämpning.

Förändringen av immigrationslagen begäres med hänsyn till Winnipeg-strejken 1919. Som bekant stiftades då en lag, som bestämmer att personer vilka direkt eller indirekt deltaga i strejkkuppor kunna deporteras utan föregående förhör.

Vidare föreslås en del förändringar över British North American act, bland annat:

Utvidgad möjlighet för regeringen att inledda intimare samarbete med sociala och arbetarslegislaturerna.

Att "The Supreme Court of Canada" skall vara högsta domstolsinstansen för landets befolkning.

Obestridlig rättighet för regeringen att effektivt över hela Canadas administrera 7907 års Industrial Disputes act och alla tillägg till densamma.

Allmänna Nyheter.

Svensk Amerikanliniens trevliga kalender för år 1927 kan gratis erhållas från linjens kontor 470 Main Str. Winnipeg, Man.

J. Allison Glenn och I. P. Bancroft nämnts som ledare för det Liberal-progressiva partiet i parlamentet. Vid ett sammanträde, bevisat av 10 medlemmar av partiet, beslöts det nämligen att utse J. Allison Glenn till ledare och I. P. Bancroft till ombudsman och sekreterare.

Handelsförbindelserna mellan Canada och U. S. dryftades nyligen vid Pan-American Commercial Congress i New York, och det framhölls, vid detta tillfälle nödvändigheten av ett intimt samarbete mellan U. S. och Canadas regeringar, särskilt med hänsyn till att den kommersiella förbindelsen i form av handelsutbyte mellan de olika länderna belöper sig till \$600,000,000.

R. Creelman, chef för C. N. R.'s resabyråer, på Pacifickusten har i ett uttalande underrettat bolagets trafikanter, som benyttna sig av vägen över Vancouver, Victoria och till Californien vid resa Pacifickusten, och lösa tur och returbiljetter, att de få betala betydligt dyrare biljettpreiser, än vad som tillämpades föregående år.

Refundering av lyxkatten på automobil har nu beslutats av parlamentet, och de olika automobilfirmorna komma skrämt att få återbetalt ett belopp stort \$1,267,500 vilken summa utgör de i enlighet med krigstidens lyxkatt uttalande inbetalningsbeloppet. 1921 hade inalles inbetalats \$1,630,000 på landets maskintillverkning och försäljning, varav emellertid redan en del återbetalats i förväg.

Fred Johnston i Long Lake, medlem av liberala partiet, blev vald till parlaments vice talman efter förslag av premiärminister King. Vid förslaget frambringande påpekade King att parlamentet nippeligen kunde få en bättre och mera med den parlamentariska ordningen känd person till denna förtroendepost än Johnston, som under sin nioåriga parlamentariska tid utmärkt grundlig kunsknad i dessa frågor.

Postdirektionen har i dagarna genomgått obestämliga brev, och det konstaterades, att till mindre än \$1,821,225 ej kunnat vidarebefordras till adressaterna på grund av oriktiga eller ofullständiga adresser. Av dessa brev voro ej mindre än 10,424 försedda med pennningar och ungefär 1,000 rekommenderade eller assurerade. Samtliga dessa brev hava ej heller varit försedda med adressändrens fullständiga namn och adress, varför returavgif ej kunnat ske.

Julkalappar befordrades per radio. Meddelandet heter ju litet sensationellt, men faktum är, att i dagarna beordrades en flygare vid Fort Smith, 750 miles norr om Edmonton, genom radio till en affär i Winnipeg ett par klockor avsevärd till en viss person i Saskatoon. Det torde vara första gången en av utposterna i norra Canada kunnat förmedla ett dylikt budskap. I gamla tider hade det samma näst förmedlas genom hundeposten.

Den tredje sessionen av provinsens 16:de parlament öppnades i Victoria den 16 dennes av H. H. Leut-Governor Randolph Bruce. Öppningsceremonierna togo ungefär en timmas tid i anslutning till sessionens öppnande den 16 januari. Tronstolens inläggning av guvernören Bruce och anslutning till sessionen i enlighet med sedvanliga förfarandet till en ny lag, som skulle skydda länsägarna i deras förbindelser med de olika länskomponenterna.

Liberala partiet avhöll nyligen i Victoria en sammankomst, varvid det bland annat beslutades att provinsernas liberala skola samlas till konferens den 15 nästkommande mars månad i Vancouver. Premiärminister Oliver be-

Manitoba.

Norris Lake. Stud. Einar Lindblad med flera komma att i Svenska Baptistkyrkan stiftades anordna julmässan.

Manitobas andel för bestridandet av vägrunderhåll belöper sig till \$1,237,476 enligt vad som meddelats från federalregeringen.

Provincsregeringen sammanträdde den 21 dennes för att bestämma om nästa sommars val och för att diskutera lagstiftande församlingsprogram. Bland annat behandlades de föreslagna skatterevisioner, alkohollagen och Grain Future act.

Barn och skjutvapen. En nioårig pojke till makarna Poppie från Minto råkade vid lek med ett skjutvapen vådskjuta sig själv så svårt att han senare avled. Han efterlämnade förutom föräldrar fem bröder och en systers.

Befolkningsaffären i provinsen är för närvarande 639,656. Sedan år 1921 har befolkningen ökat med 28,940 personer. Av staderna i provinsen kommer Winnipeg först med 191,998, Brandon 16,443, S:t Boniface med 14,187 och Portage la Prairie 6,513 personer.

Stallbyggnad nedbränd och kreatur innebrända. En svår eldsvåda härjade nyligen Alexander Farnells farm vid Lavenham, syd om Bagot och 20 miles vest om Portage-la Prairie. Stallbyggnaden och 18 kreatur blevo lägras av. Det brunnna var endast försäkrat för \$300 medan värdet av det brunnna uppskattas till \$2,000.

Arbetspartiet kommer troligen att besätta 15 platser i provinsparlamentet vid nästa års val. Ett sammanträde avhölls i dagarna med partiets kandidater och det beslutades vid ett tillfälle att rikta en appell till partivänerna i provinsen att stärka partikassan, och en direkt hjälpändelse kommer att ske till tretusen personer med begäran om en kontribut av \$1.

En förhärjande eldsvåda utbröt i närheten av Carberry, fyra miles syd om staden på Joseph Marcks farm vid elva nötkreatur och fem par hästar innebrända, och ett stort parti foder blev lägras av. Mrs. och Mr. Mack voro vid tillfället inne i staden för att göra sina julupköp och på farmen funnos endast deras två söner. Så snart grannarna uppmärksammade de elden skyndade de till hjälp, men elden hade redan tagit en sådan spridning att så gott som intet stod att rädda. Endast några få kreatur kunde helskinnade föras ur stallet innan taket störtade. Det brunnna var lågt försäkrat.

Ontario.

Daniel B. Maclean, 55 år gammal, från Port Huron, räddade under en resa till Manville i Alberta falla ut genom ett fönster och dödades genast.

Fem guldsörre ha gått under vid den svåra snöstormen, som för kort tid sedan härjade över Red Lake distriktet, meddelas till Major Cunningham, Dunlop.

En vacker räddningsbragd utfördes nyligen vid Attkockan då ett tiotal timmermän buro en skadad kamrat i en provisorisk ordnad bär ungefär 100 miles för att han skulle kunna komma under läkarbehandling.

Central-Canadas största skidbacke är nu fullbordad i Kenora, Ont., sommarresorten, som nu har stora utsikter att bli en av Canadas ledande vintersportcentrum. De som hoppat i den nya backen ha alla uttryckt sin synnerliga belåstenhet över den. En tobagsöslide har uppförts vid sidan av skidbacken, och vintersportlarna äro nu rätt så trevliga runt staden vid Lake of the Woods.

United farmers of Ontario avhöll nyligen sitt årsmöte vilket huvudsakligen gick i politikens tecken. De sedvanliga affärsgrömlans undantöksde rätt så snabbt och bland annat beslutades det att kommande fyra år skulle anslås till att studera farmarproblemet i provinsen och finna en väg att på ett effektivt sätt kunna lösa de frågor, som för närvarande väro av mera pressande natur. Till president utvaldes med acklamation W. A. Ames från Palmerston.

British Columbia.

Den tredje sessionen av provinsens 16:de parlament öppnades i Victoria den 16 dennes av H. H. Leut-Governor Randolph Bruce. Öppningsceremonierna togo ungefär en timmas tid i anslutning till sessionens öppnande den 16 januari. Tronstolens inläggning av guvernören Bruce och anslutning till sessionen i enlighet med sedvanliga förfarandet till en ny lag, som skulle skydda länsägarna i deras förbindelser med de olika länskomponenterna.

Liberala partiet avhöll nyligen i Victoria en sammankomst, varvid det bland annat beslutades att provinsernas liberala skola samlas till konferens den 15 nästkommande mars månad i Vancouver. Premiärminister Oliver be-

Saskatchewan.

Tyvenne hästar försörskade 75 minuters försening på Canadian Pacific järnväg mellan Outlook och Moose Jaw. De hade kommit upp på järnvägslinjen och blevo överkörda av tåg samt dödades.

En svårare eldsvåda utbröt häromdagen i Canadian Nationals anläggningar i Saskatoon och trevne varuhus härjades våldsamt av den röda hänen. Förlusten av det brunnna uppskattas till \$65,000 och var till fullo försäkrat.

I Dubuc, Sask., hålles juldagen ottesdag klockan 6. I luth. kyrkan sodes om Stockholm hålles juldagen barugudetjänst och julfest kl. 2 e. m. I luth. kyrkan i Percival hålles anandag jul barugudetjänst kl. 5 e. m. N. J. Lundahl, pastor.

R. J. Moffatt invaldes till generaldirektör för Saskatchewan veteving vid ett valmöte i Regina den 16 dennes. Mr. Moffatt föddes i Milton i Ontario, började sin jordbrukarehans i Manitoba 1899, men flyttade 7 år senare till Bradwell där han tog frillemman. Han har förut blivit hedrad med olika kommunala uppdrag och var under tre år meddirektör för Saskatchewan Hall Insurance Association. Han är en av de äldsta medlemmarna av vetevingen. Vid samtliga tillfällen invaldes medlemmarna i The Saskatchewan Representatives on the Inter-provincial Selling Board, och dessa blevo, A. J. McPhail, pres-

ident; R. S. Dundas, Pelly och E. B. Ramsay Filimore. McPhail är också president i Saskatchewan veteving.

Betalna prenumerationen idag.

Nya byxor som passa Eder rock och väst.

ERÅTT. Edra uttaltas byxor med ett par nya. Varje fabrikat och mått alla prover kunna äro till Eder. Eder eget mått. Skid oss eller kom in till oss med eder rock, väst eller pytt.

DOMINION TROUSER COMPANY. Uptairs. 200 Portage Ave. över Lyceum teatern.

KOL, KOKS, VED. Den bästa kvaliteten NI kan köpa för pengar. Främsta kvalitet och betjäning.

HI-HEAT LO-ASH. En gång kund alltid kund. D. E. ADAMS COAL CO. Telefon 86 394

KOL OCH VED. Den gamla och värenommerade firman. J. G. HARGRAVE & Co Ltd. Telefon 25 385 334 Main Street. Levererar prompt och tillförlitligt.

GIv icke en skrapa, då du bör ge ditt deltagande. Gynna våra annonsörer.

KOL OCH VEDAFFÄRER.

Byggnadsmaterial. "Allt tillfredsställande." Kol och vedhandlare. THOS. JACKSON & SONS. KOL - KOKS - BRIKETTER - VED. Vår specialitet: "ROSEDALE KOL". Telefon 37 021. 370 Colony St. Winnipeg.

CANMORE BRIKETTER. Bränsleidealet. - bättre än antracitkol för uppvärmningsapparater, spisar och kakelugnar. För prompt leverans av prima bränsle telefonera till 29 708. McCracken Bros. Logan & Princess.

The McArthur Lumber & Fuel Co. Ltd. Hygrade Drumheller McLeod River. Anthracite Stove & Nut. Koppers Coke. SNABB LEVERANS. Phone 86 619

Nya byxor som passa Eder rock och väst.

ERÅTT. Edra uttaltas byxor med ett par nya. Varje fabrikat och mått alla prover kunna äro till Eder. Eder eget mått. Skid oss eller kom in till oss med eder rock, väst eller pytt.

DOMINION TROUSER COMPANY. Uptairs. 200 Portage Ave. över Lyceum teatern.

KOL, KOKS, VED. Den bästa kvaliteten NI kan köpa för pengar. Främsta kvalitet och betjäning.

HI-HEAT LO-ASH. En gång kund alltid kund. D. E. ADAMS COAL CO. Telefon 86 394

KOL OCH VED. Den gamla och värenommerade firman. J. G. HARGRAVE & Co Ltd. Telefon 25 385 334 Main Street. Levererar prompt och tillförlitligt.

GIv icke en skrapa, då du bör ge ditt deltagande. Gynna våra annonsörer.

Dahl Steamship Agency

325 LOGAN AVE. WINNIPEG. TILL ALLA VÅRA VÄNNER och bekanta i västra Canada vilja vi härmed frambara en hjärtlig önskan om En god jul och ett lyckosamt nytt år 1927.

Under de 17 år som förlutit, sedan agenturens grundläggande, hava vi haft det stora nöjet, att varje år till hundratals av våra landsmän sälja biljetter, såväl till, som från de skandinaviska länderna, och vi hoppas, att det förtroende som under dessa år visats oss, också under det kommande året 1927 skall om möjligt komma oss till del i än större grad. Å vår sida lova vi att våra strävanden för de resandes bekvämlighet och bästa, ytterligare komma att förökas. Därför vilja vi bedja alla dem, som förbereda en resa till Sverige, Norge, Danmark eller Finland, att allvarligt uppmärksamma det faktum, att vår fartygsagentur är den äldsta och samtidigt den bästa skandinaviska ångbåtsagentur i Canada, och att våra förbindelser med de skandinaviska länderna äro de bäst tänkbara. Vår kunskaper om reserouter etc., är av den art, som skapar belåstenhet, och vi hoppas därför, att våra skandinaviska landsmän under det kommande året benäget vilja göra bruk av denna vår erfarenhet och köpa sina ångbåtsbiljetter genom oss, samt därigenom giva oss ett tillfälle att på bästa sätt få betjäna Eder.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

DAHL STEAMSHIP AGENCY.

Kandidatens första julafon i Canada.

har en far. Alderman Jackson slog till ett gäpkratt och klappade Gardell på axeln. "All right the, all right. Vill du ha arbetet?" "Yes, sir." "Jag kan skaffa det." "Tusen tack, sir." Gardell's ansikte sken op. "Jag har en god vän på en farm, i Ontario, mitt utomför staden. Han telefonerar till mig och bad att jag skulle skaffa honom en korg grans." "Jag får göra minnen."

Gingo med en liv. "En så'n julafon julafon", sade mor Lena och Anders och Ann-Mari i ständ. Så kom den blankkurade kaffepannan på och med den kaffet kokade Erik tala om alla sina upplevelser. Han hade kommit till det stora landet med några dollars i fickan. Alldeles okunnig i språket och utan några vänner kom han snart i sällskap med en hel del andra immigranter, vilka voro i samma klämna som han själv. Så småningom erhöi han arbete, men trodde snart och började resa från den ena platsen till den andra. Perge hade han nog tjänat, men dålig sjuk hade fört nog slukat hans förtjänster. I många år gick det i samma spår tills han började känna hemlängtan. Den blev honom övemaktig. Men han saknade medel till hemreisen. Till slut fick han arbete på en ångare som skulle till hemlandet och så kom han då äntligen hem till fosterlandet. Först sökte han det sällskap som endast tänkte på hans pengar och till sist stod han där i hemlandet alldeles utblottad. Innet arbete stod att få och det fanns ingen annan råd än att börja trampa landsvägen till sin hemtrakt. Nu va han här, trött och eländigt, fattig och utan vänner, till han så plöteligt sammantruffades med sin slakade syster och hennes man. Mor Lena gick omkring och skakade sitt gråa huvud. Nu förstod hon varför tomtefar haft så mycket att göra den sista tiden. Han visste nog att det skulle komma långväga främmande. Anders och Ann-Mari skattade åt hennes funderingar men stod inte tomta i dörren och skattade självt vad han kunde.

Marknadspriserna.

Winnipeg den 20 dec. 1926.

Table with market prices for various goods like flour, sugar, and oil. Columns include item names and prices.

En välsignad julafon.

En utrop från Ann-Mari väckte honom till andra tankar. "Erik är det verkligen du, och hur har du kommit hit?" "Det ögonblick tänkte han seka, tänkte gå lika okänd som han kommit. Men det var julafon, alla vackra tankars hälg!"

BREVLADA.

Mr. J. Persson har inlänt en skrivelse till tingsningens expedition med hänvisning om adressförändring. Expeditionen ber få meddela att alla adressförändringar godkänns fullt och gott för såvitt avseer på adresser, då i annat fall vi blanda våra cirka 5,000 prenumeranter ej kunna återfinna en enskild person. M. J. Persson torde därför godkänna fullt insända bägge dessa adresser.

Önskar Ni Blå Frisk och Stark

Önskar Ni Blå Frisk och Stark. Dr. L. K. Leigh, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill. Behandlar pålitligt och framgångsfullt. Värdefull Läkarebok Fritt.

Nordbor i U. S. A.

Svårt skaded. Mrs. G. H. Holm i Hartford, Conn. blev svårt skadad på ena benet och foten genom olycks händelse den 13 november vid besök i Kent.

Peter C. Larsson och Arnold Fortien ha blivit dömda till respektive 3 års och sex månaders straffarbete för övertull och rån i Kitscoty, Alta. den 13 oktober.

Självmord begicks den 25 nov. mrs. Winifred Carlson i Portland, Oreg. genom att dränka sig i Williamsstefion. Hon hade under den senaste tiden varit sjuklig och förelänt besynnerlig.

Silverbröllop. Mr. och Mrs. Axel Dahl i Providence, R. I. blevo högtidligt äktenskapliga förlovet i respektive 31 år gammal, syftan inför rätta. Hon bestred anklagelsen och sattes därför ut till \$200 borgen.

Glöddbröllop. Svenska Metodistför samlingen i Jamestown, N. Y. hade högtidligt äktenskap för sin vaktmästare Oscar Swanson och doktors hustru, som på dagen för femtio år sedan förenades i äktenskapsband.

En olycksolycka inträffade dagen för förtullningen i Omaha, Nebraska, då en byråbeställning inkom vid ett halv två och stort till samman tillfälligt av något oöfversiktligt fel i en steg, som var begagnad i ställningen. På ställningen arbetade plåtararverksarbetarna S. Simonson och Oscar Peterson samt målaren Augustin, Simonson och Peterson störtade ned med ställningen, som Augustin hade lyftat att stänga sig fast vid en förtullning. Simonson blev allvarligt skadad. Han befanns ha en allvarlig skada i huvudet och höll i landfästare skador.

En erövning av "kämpades för någon tid sedan mellan första och andra styrman i en segelfartyg "W. H. Smith", då detta befann sig på resa från San Francisco till Panama. Under striden blev andra styrman E. Christensen biten i ena tummen, och året vållades av förste styrman H. E. Anderson. Om någon dag angreps det sårade fartyget av kallbrand, och för att hämma denna angreps den sårade lemnen. Operationen utfördes medelst hammare och mejsel. Men grollet mellan de båda männen förtull och resulterade i en annan batalj, varunder styrman Christensen fick flera revben avslagna och då fartyget sökte hamn i Salina Cruz, Mexico, hade styrman C. redan avlidit. Från sagda hamn sändes den döde samt hans benämning, den sista såsom fänge till San Diego, Calif.

Från idrottsvärlden.

För en tid sedan meddelade den tyske karatseimmarer Vinkötter, sig han ansett sig över till Amerika för att komma över vandel mellan Los Angeles och Santa Catalina. Enligt ett telegram till Svenska Dagbladet från New York har han redan förekommits i det New Yorksimren Walter Taber utan någon särskild träning för landmålet simmat den 26 km. långa distansen på 13 t. 27 min.

Skräckförbundet har haft ärendet under ordförandeskap av posthandlare U. Salchow, vilken också återvaldes till förbundets ordförande. Vid sammanträdet meddelades bland annat att europamesterskapet i hastighetsåkning kommer att anordnas i Stockholm av Södernormals idrottsklubbs 12 och 13 februari.

Enligt telegram från Minneapolis har Ritola för femte gången segrat i det nationella sexmånadspromen staden New York på 4 km. distansen på tiden 36.2.2. De förmåsta finska och amerikanska löparna deltog i tävlingen.

Vid tävlingar i Rensströmska badanstalten i Göteborg sändes Arne Borg 500 yards mot ett stafettlag och segrade på en tid av 5.39.1, vilket med 1.9 sek. understiger världsrekordet. Stafettlaget i Rensströmska badanstalten är emellertid endast 14 meter lång. Stafettlaget, som bestod av två simmare använde en händels sekund längre tid än Borg på 62.8 sek.

Vid Sveriges Militär Idrottsförbunds ärendet beslut övertals utdelas förtullningsmedal till bl. a. J. Holm, T. Holmer, A. 4. Enligt den godkända arbetsplanen för 1926-1927 kommer säsong ett led i förberedelsen för olympiska spelen 1928 en svensk mästerskapstävling i modern 5-kamp att anordnas. Vidare skall det i år för första gången utflytta konditionsprövningar, genom vilken man söker få med största möjliga antal till idrottsarbetet, att återupptas. Tävlingarna är öppen endast för personal som under året varit i tjänstgöring i sju dagar vid eget truppförband. Mänskliga ha proven i vissa fall skräpta.

Ehuru någon tid förtull sedan Harry Persson utkämpade sin match mot Bud Gorman, så blevis vägor fortfarande höga och domslut. Att Harry Persson varit förtullad, därom är alla eniga, likaledes att han vunnit på knock out av matches fått förtull, ty Bud var, när denna avbröts, synnerligen medtagen av Harrys tunga krockspel. "The Morning Telegraph" skrev några dagar efter matchen: "Oavsett våra personliga åsikter om Perssons utfall till sig själv fram till en världsmästerskapsmatch måste vi säga från att uttänningen har rätt att fördrå rävläsa och det fick han inte i mångdags natt. Hade domaren sett upp, skulle han säkert märkt att Gorman byxor voro uppragna, så att det såg ut som om de skulle nå till armhålorna." "Daily Mirror" uttalar sig på följande sätt: "Lika säkert som ett rådsråd är det tillverkade i Sverige, hade Harry stoppat Gorman, om matchen gått några runder till." Vilken "skandinavisk höger" den stora svensken har! Persson har gjort uppseendeväckande framsteg sedan han kom hit. Redan innan han kom hit hade han lärt sig mer ringtricks än vi trodde fanns i hela Europa."

Så man ser har Perssons anseende genom det skedd lite tigit något skada. Tiverton hålles han fortfarande som en av de förtullaste aspiranterna till Tunney nyvinnare krona. Den norske tungviktsmästaren Otto von Porat boxades för en tid sedan på poäng mot en alldeles okänd mellanviktsare. Det anseende han fick efter Sullivan-matchen fördravades därvid alldeles. Vi ha därför svårt att sätta tro till ett meddelande i norska "Sportsmanden" att han skulle vinneryddjen en match mot skalle Jimmy Delaney, men hans manager är tydligen på jakt efter k.o.-offer. Det skulle nämligen vara störtillat om Porat kunde stå första ronden mot Jimmy. "Örebro Persson", väikind europamesterskapet har för avsigt att övergå till "professör". Vi tro inte att hans chanser till framgång äro så överdrivna stora. "Brücken" bör komma till det fördras mera än ett berömt efternamn för att göra sig gällande bland de "stora" pojkarerna. Till sist är att emtala, att Lina vann klubbsmatchen mot Hammarby med 6-2. Sefrid, Johansson gjorde en come-back och "Örebro Persson" vann knappast över Nordlund efter en hård uppgörelse, men annars var det lite mycket boxning som presterades.

Vurvarret i Kina.

Det är svårt att säga av de motgångs utvecklingarna från Kina bliva sig en säkerhetsklar bise av situationen i denna världsdelt i upplösning. Den enda fasta punkten i bilden, är Kantonarnas desperiska framryck mot sig. Men har läst stracker den sig? Är Shanghai hotat? Det ser så ut. Nu meddelas, att Kantonarnas överbefälhavare är skrad. Men det är föga troligt, att detta kommer att medföra någon förändring i den "röda" härens operationer. De "vita" generaler, vars kraft väsentligen beror på deras förtullade med stormkräften, som spela ut dem mot såväl den nordkinesiska nationalismen som mot den sydskinesiska "boljevismen", ha efter gamla vanor gått åt var sitt håll och äro i dag mera inriktade på att föra krig inbördes än på att försvära sig mot den gemensamma fienden.

Skulle Kanton öppna ett bil Kinas huvudstad, dess verkliga huvud, som Peking en gång var? Man kan se av den engelska och franska pressen, att det är en möjlighet, som stormkräften räknar med. Men de räknar med den på ett helt olika sätt. Moskva önskar naturligtvis Kanton segern, om man än i Kreml näppeligen gör sig några illusioner att Sydkinas "röda" fäg är tväkräta. Le Temps slår på alarmtrumman och uppfordrar makterna till "ett förenat uppträdande" för att avvärja Kias bolsjeviseri genom Kantonens seger. (Som om makterna med hänsyn till Kina ha kunnat enas om annat än att tala förmånligt om ord om borgarkrigens vederstyggelighet -- för att så i hemlighet underblåsa det!) Att Amerika icke går med på något förenat uppträdande av makterna i och för intervention i Kina, är förhand givet. Och vad England -- som dock hittills blivit starkast provokerat genom den mot främlingarna rikade boktrottsreisen -- angår, så blir det alltmörklart, att England absolut icke vill inläta sig på någon väpnad intervention, som kunde göra dess ställning till Kina beroende av det ens eller andra kinesiska partiets seger. Det är tydligt att England är parat att förhandla med vilken som helst kinesisk regering, som verkligen har landet i sin makt. Det har Kantonregeringen ännu icke, men det är otvivelaktigt för ögonblicket bättre utsikter än sina konkurrenter så få det.

Skulle detta ske så är ju frågan, om och från vilka förutsättningar Kanton vill förhandla med makterna. Det är naturligt, att makterna icke velat uppträda sina rättigheter i Kina, så länge detta betingats prisgivande av de ryska understar och egendom till de rivaliserande partigrupperna. Men i samma ögonblick Kina -- eller den väsentliga delen därav -- står sluten om en nationell regering som både har makt och vilja att tala och handla på Kinas vägnar, torde det bli ödesdigert för makterna att ett enda ögonblick längre motsätta sig upplyllande av Kinas nationella krav om faktisk och formell oavhängighet och likstälthet med de andra makterna.

Prins Sigvard uppträdde säsong skådespelare i Hjalmar Bergmans enaktare "Herr Sleeman kommer" som gavs i Uppsala av studenternas teaterförening. Den unge prinsens gjorde ökrivt stoff lycka och får mycket beröm av kritik för sitt spel.

Nya tider, nya seder, sa' det omgäfler, som blev utkörd av hustrun.

Dålig matsmältning och magåkomor.

Mrs. Kempton Crocker, Hantsport, Bishopville, Kings Co. N. S. skrifer: "Min man led av njur- och leversjukdom samt dålig rygg i över två år. Ingenting syntes hjälpa honom. Vi läste i Dr. Chase's almanacka om Dr. Chase's Kidney-Liver piller och han försökte dem. Då han hade brukat två askar var han riktigt bra igen."

KANSKE du aldrig har tänkt på att besvär från dålig mage i verkligheten försakas av att levern ej fungerar riktigt. Magtabletter och lösningar äro ibland tillfälligt hjälp men de gå ej till roten av det onda. Dr. Chase's Kidney-Liver Pills tager bort orsaken till vanskligheterna genom sitt direkta och kombinerade arbete på levern, njurarna och inlövorna. En enda ask vill berbevisa dig om dess verkningar.

Dr. Chase's Kidney-Liver Pills.

35 cents per ask hos alla handlande eller direkt från The Dr. Chase Medicine Co. Ltd., Toronto 2 Canada.

AKTIEBOLAGET GÖTEBORGS BANK. Göteborgs äldsta bank, grundad 1848. Eget kapital Kr. 78.750.000. (Över 20 millioner Dollars.) SVENSKAR I CANADA! Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra penningar så inlätt dem på vår KAPITALRÄKNING. Vi godtgöra härpå alltid högsta gällande ränta. Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta. Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökas genom ränta. Alla slag av bankaffärer i övrigt.

UR SKOLLIVET. Ett par historier från första klassen vid ett av Malmö flickläroverk berättas av Sk. A. Under en geograflektion skulle man repetera Lappland, som barnen några dagar fört haft till läxa. Härvid utspelas sig bland annat följande samtal mellan lärarinnan och en av flickorna. "Nå, Elsa Lilla, vad var det nu för mat som lapparnas vanligen äter?" "Fläsk!" "Jamen Elsa, kommer du då inte ihåg vilket djur som är lapparnas husdjur?" "Ack jo, kamellen." "Nej hör du, det måtte du väl veta att det är renen. Vad få nu lapparnas av renen?" Efter en längre stunds tystnad svarade Elsa tveksamt. "Salt och kaffe", men ändrar sig efter ett ögonblick och säger med gräten i rösten: "O nej det får dom från handelsboden."

EN KODAK är idealgävan. Vi hava de senaste modellerna i lager. Vår specialitet: förstoringar. DUFFIN CO. LTD. 472 Main Str. Winnipeg. Telefon: 28 085.

Dr. T.A.M. Hughes, M.D. C.M. Specialist i hudsjukdomar, "goitre", körtel- och veneriska sjukdomar. Kontor 638-640 Somerset Bldg. WINNIPEG. Kontorstid: 10-12 fm. 2-6 em. Skriv och bestäm tid för konsultering.

EXCURSION FARES. ÖSTRA CANADA. för populära vinterresor. PACIFIC KUSTEN. GAMLA LANDET. Biljetter säljas dagligen från den 1. Dec. till den 27. Jan. Tur- och returbiljett gäller TRE MÅNADER. VANCOUVER-VICTORIA NEW WESTMINSTER. Biljetter säljas på särskilda dagar under Dec - Jan - Feb. Tur- och returbiljett gäller till den 15. April nästa år. SPECIELLA TAG - GENOMGAENDE SOVVAGNAR FÖ R TURISTER. I december avgå följande ångare från W. Saint John med anslutning till ovannämnda tågförbindelser. S. S. Mellita, S. S. Montroyal, S. S. Metagama, S. S. Montcalm och S. S. Minnedosa. 1. December, 7. December, 11. December, 15. December. Fråga Biljettagenten om närmare informationer, och reservera Eder biljett hos honom. CANADIAN PACIFIC

Mr. Chas Peterson i Wadena, ber om rätt till sin egendom i hans skrift...

72 procent av Saskatchewan samtliga jordbrukare vill ha ett stort förbund...

Beträffande den av red. använda benämningen vetebröd i detta den auktoriserade översättningen på det engelska 'The Wheat Pool'...

Folket röst.

Red. av Svenska Canada Tidningen. Jag finner tidningen vara mycket god, och jag hoppas den blir bättre...

Högskolefull John Wickström Cherhill.

Bästa Redaktör Hälsning. På samma gång jag insänder min prenumerationsavgift för nästa år...

Har uppe i Lac du Bonnet har vi redan under två månader haft hård vinter...

KLIPTA BITAR. I anslutning till Peiles jubelrikt i S. C. T. för den 18 nov. över det oorska halvbrödet...

ing, som redan börjat visa sig i Norge, efter den stora spritlagen. Tusen i högryggen har blivit mer dämpad än förr...

Till detta fogar 'Sanningssmannen' i Stockholm följande anmärkning: 'Ja, som man bäddar, får man ligga'...

'Så har det gått, så går det', sade Pelle, när brännvinsförbundet i Norge föll...

Sanningssmannen skriver: 'I England ha en del sossolösa överklassdamer bildat en klubb för att laucera det nya modet'...

'Stor' och 'ryktbar' heter det i en engelskspråkig tidning från staterna på tal om Mussolini...

En rysk bild från Civilisationen och Nådans år 1925 teckna referens från förtroendeledaren i Pöytätoimikunta...

P. S. - Jag trorde, först att 'Sanningssmannen' var en svensk luntbrädd...

VI Svenskt-Amerikaner ha ju som bekant ett språk för oss själva, ett språk som nog har sin svårighet...

MAGIC BAKING POWDER. THE WHITEST, LIGHTEST. CONTAINS NO ALUM. Magic Bakpulver är alltid tillförlitligt vid bakning av 'cakes' och småbröd...

hade nog den stackars modern en hård tid att finna ut. Jag räknade själv en gång nämna till en nykommen svensk...

Rumäniens drottning har ju nu avslutat sin resa genom landet. Hon har litet för stark dollarstämpeln på den andliga pressytan...

Dempey har nu kommit underfund med, att han var förgiftad före maten med Tussell, där han förtorade sitt mästarskap...

Såsom herrskapet ev. fatt nya om spriddes för någon tid sedan helt plötsligt, visserligen synnerligen obehärligt...

Det är verkligt en intressant, varför jag en vacker dag bestämde mig för att närmare söka utlösa frågan...

Det är således sant som spiritisterna säga om herr oemotståndliga charmeren, att Ni slagit Er ner på astraljorden...

Haha, nej visst inte, försäkrade Valentino, att jag skulle resa hit, talade jag om för Conan Doyle redan före min avfärd från Telus...

Komplimentera ha Ni tydligen förglömmit när på Telus, här jag först. Inte, när det gäller en av våra allra förmåsta charmerer...

Har den äran gratulera. Hm, för mig. Först, min herre, min fru... hm... är jag ännu en annan...

Det sista jag hörde av Rudolph var 'Julet' av en smuktänkt kysst, men om Conna gavs åt den senaste hustrun...

Om kort vore vi installerade i Agaton Teleskopklubbens arbetslokaler, vilka visade sig vara inredda med alla tänkbara maskiner...

Detta är, upplyste han, den apparat, som i dess nuvarande skick är fullkomligt utgör mitt livs stolthet...

Detta är Gubben i månen, upplyste en dundrade basstamma genom högtalaren...

Det är Gubben i månen, upplyste en dundrade basstamma genom högtalaren, men i all värden vägar sig på att störa den miljardionära gubben...

Det är Gubben i månen, upplyste en dundrade basstamma genom högtalaren, men i all värden vägar sig på att störa den miljardionära gubben...

Det är Gubben i månen, upplyste en dundrade basstamma genom högtalaren, men i all värden vägar sig på att störa den miljardionära gubben...

Det är Gubben i månen, upplyste en dundrade basstamma genom högtalaren, men i all värden vägar sig på att störa den miljardionära gubben...

Det är Gubben i månen, upplyste en dundrade basstamma genom högtalaren, men i all värden vägar sig på att störa den miljardionära gubben...

Nilson & Benzie. Svensk charkuterifabrik. 136 Montcalm Street, Winnipeg. Telefon Nr. 27 021. Julkorv, Medvurst, extra prima, Kokt medvurst, Bräckorv, Wienerkorv, Kalvkorv, Råkorv, fläsk, Råkorv, kött, Pressylta.

Vancouver Annonser. S. BERGMAN 251 Hastings St. E. VANCOUVER, B. C. Största urval av gramfonnskivor. Katalog fritt.

Stirling Hotel Nelson, B. C. Fikligt läge, med en utsyn över Kootenayfloden. Komfortabelt. En resande svensk skrev i denna tidning: 'Jag ger utav vid dare Stirling hotellet äran av att vara det mest inbjudande skandinaviska hotell jag besökt i Canada'.

helt begärd jag än en gång växel samt meddelade min önskan att komma till tals med vännen Enrico Caruso; den stora, världsbekända operasångarfamöret...

Vad tycks om det, frågade han därpå segerlyst samt fortsatte, efter att ha hört mina lovordande yttringar om hans alltifatt bibehållna, fenomenala sångförmåga: 'Buono, hur må Ni där ner på jorden, där jag skördade alla mina rika lagrar'...

Den före då'n före... doppreda'n... Julisöngen är inne, och i staden såväl som på landet beroder man sig att värdigt fira denna årets största högtid... julhögtiden. Jag begagnar nu tillfället att önska alla S. C. T:s Bröd, lyckor!

BARA TAL DAROM. Edith: - Var det inte tal om att Stina skulle gifta sig med Tom? Greta: - Jo, men ser du. Tom såde inte någonting därom till henne. - När jag tänker på att denna kvinna, skulle ha gjort mig lycklig hela mitt liv, om hon för treårigt sedan bara hade sagt ett enda litet ord...

En skillsmässa.

Av ALBERT ENGSTRÖM.

Osthammar II lade till vid Harö, bryggan och David Enblom fick sina grejer lämpade i land. Det var två sjö-kistor och två stora smärtingssäckar så det syntes att han inte var en vanlig barskräpad sjösnö utan kom hem som folk. Hans kläder voro också eleganta efter sjömansfasen och en ny blå sidenduk fladdrade kring hans ha-ka.

Nu var det sex år sedan han var hemma sist och det är en lång tid. Han utdrade hur många av barnen som ännu voro hemma och hur gummor skulle ta det, när han fick se honom. Fyrtiofem år hade han varit gift. De första åren hade han varit gift i hembygderna och sedan i stugan över vintermånaderna men så

"Det syntes att han inte var en vanlig barskräpad sjösnö utan kom hem som folk."

ansamling hade han mer och mer kommit in på långträdare och varit borta både två och tre år i stöten. Men skött sig hade han — ingen skulle komma och säga något annat. Pängarna hade kommit till hustrun som efter urverk. Sådant lät han alltid vederbörande redert sköta om, ty han hade tjänat och alltid haft tillräckligt över för lite rolighet i hamnar-när, när så skulle vara. Och fina grun-klar hade han skickat hem till gum-man och barnen, silkeschalar och dingelidanger att ha om halsen, flori-davatten och sånt åt dottrarna och tyger i långa honor åt allesemman. Så ingen skulle komma och hosta kaffjö. Nänejen, det var inte värt. En gång, det var i början av äkten-skapet, hade han till och med skickat hem en hel turkisk fruntimmersko-stym åt Mari. Den hade han fått tag i Alexandria och den såg så löjlig ut att han inte kunde låta bli att köpa den. Lite på snusen hade han varit, förstas — vad gör det om hundra år — annars hade han väl låtit den hän-ga kvar hos juden i bazaren, men vacker var den, guldstickad kofta och silkesduk och byxor. Det var det som var löjligt. Och Mari som aldrig burit ens kalsonger! Och guldstickade tofflor, så små att han knappt kunde få in två fingrar i dem. Nä det var ju in-te meningen att Mari skulle ha dem på sig, utan de skulle ha stått som en prydnad bland de andra finheter-na på chiffonieren. Det var inte utan att han blev argt när han kom hem och fick veta att Mari sålt hela härligheten till lokapsken. Så det gjorde han aldrig om.

Allt sådant och mera till tänkte han på när han nu vandrade stigen framåt, som ledde till Enholmen. Det var inte utan att landbacken kändes liksom ovan för hans fötter som tram-pade skeppsdäck sedan hans tioende år — så liten var han när han började segla med far sin, som hade det i ve-dskutan Hoppet. Men vackert var det i alla fall på land också. Det var i maj och björkarna sågo så fina och nykrubbade ut. Växte hade skogen också gjort, medan han varit borta och nya trån hade kommit till. Han kände knappt igen sig och skulle kan-ke inte ha hittat vägen om han inte hade kursen så säker som om han gjort ordentligt bestick på sjömansvis. Nya gårdsgårdar med nya stättor och nyrutpagna odlings- och annat rackar-tyg — nej det här gick ju åt pipan — han tog fram sin nya dollarlocka och tittade på solen — ja, han var rätt vägt

Varför hade han egentligen rest hem? Kanske var det en dumhet han gjort. Men kamraten, som han hållit med på samma båtar i tretti år, hade gått överbord i en cykel utanför Ceylon. Och det hade blivit så märk-värdigt ensamt och tomt efter honom fast de varit osamt det sista halvåret. Men Janne Vesterberg hade nu alltid varit en konstig kisse, en liten flaken rackare som började slåss så fort han fått en halv sup i sig. Han kunde nu på första bästa oskyldiga männi-ska och ge honom en dansk skalle el-ler en spark, när han var i de tagen, och otaliga gånger hade David rid-dat honom ut alla möjliga svåra si-tuationer. Han var med ett ord en bärnärk av gamla sjömannen. Men oak-tat alla de obehag som kamratskapet med Janne fört med sig hade han känt en varm vänskap för honom alla de år de hållit ihop, kanske just emedan han råddat honom så mån-ga gånger och tyckte sig liksom stå i ansvaret för honom.

Janne var inte märkvärdigt stark eller vig, utan bara villdant, men Da-vid Enblom höll att ta i. Han vedde upp ett halvt dusin om det knep, men han var en fridens man och försvar-de sig bara vid behov.

Men för ett halv år sedan kom det beck i vällingen dem emellan. De seglade med en engelsman och kapte-nen var en djävul mot folket. Jan-ne hade svurit att märka honom så snart de mönstrat av och det skulle de göra så snart som möjligt. De lägo i Kapstaden på väg till Bombay och hade varit i land ett slag. Som van-ligt blev Janne Vesterberg i hamnarna tvärt och David Enblom hade väldigt och med att locka honom ombord så småningom. Kaptenen såg embarke-ringen och sade något om "bloody Swedish bottlekillers" eller något så-dant. Janne blev kritvit i skoken och såg att det var allvar och fann det klokast att förekomma ett allvaramt uttryck som kunde ha kostat Janne flera års fästning, och gav honom en känga så han dånade av på flä-ken, innan kniven kommit i dagsljus-et, ty då hade det varit förenat. Kapte-nen skråttade, svängde sig på klack-ten och gick upp på bryggan.

Men när Janne vaknade efter den lilla hjärnskakningen och David för-klarade dess orsak, förstod han inte ett dugg utan svarade bara "shut up!" Det var slut med vänskapen från Jan-nes sida. David gick och började och ville ha allt gott igen, men varje för-ök till närmande besvarades med ett flasket "shut up!"

Det finns konstigt folk. David En-blom kunde vid närmars eftertanke inte begripa varför han trots allt fort-färande höll av Janne som en bror. Men det är väl med vänskapen som med kärleken i det fallet. Och när Janne gick överbord i den förfärli-ga stormen — förstären alldeles utan- för Matotta på Ceylon — gick David Enblom och begärde sin trettioåriga vänskaps likbegångelse. Han var sig inte själv längre, han började van-trivas och längta hem.

Så vackert det i alla fall var här hemma. Det blev nog så att han la-de upp på allvar och gav tusan i sjön. Han var ju förstären snart för gam-mal för jobbet, hela femtiofem år. Men som gammal skeppstimmerman — ty han hade alltid haft smak och sinne för träarbetning och egentligen varit ett veta hur, kommit in med tim-mermannen ombord och sluttigen stått där fix färdig som en sådan — skulle alltid kunna tjäna sitt bröd på land. Undras hur lagern ser ut hemma nu. Mari hade ju varit ensam med fic-tornas förstären men alltid hade hon väl kunnat skaffa folk att bittra på tusen om något blev bofalligt. Men det behövs karar till att se över allt ordentligt. Fruntimmer har inte oga för sått där. De går och knogar och här sina krakor och korgar, men inte ser de efter om ett tak behöver lap-pas eller om rötan blir för svår. Pän-gar hade ju inte fattats för den de-leu — det skulle inga kunna komma och säga att han inte skickat hem mer än nog — men — ja, han fingo se nu hur det stod till. Och han levde väl för tusan! Han hade visserligen inte skrivit hem på tre år och inte fått något brev själv på två, men hade det hänt något, kunde han väl ha fasen i värld kläckt ut sig det. Här kunde väl ha skrivit till den säras-sen, som pångarna kommit ifrån. Men el fruntimmer!

(Forts. & sid. 12.)

Canadas astronomiska observatorium i Victoria.

För S. C. T. av YNGVE M. WILHELMSON.

"All right, I'll be glad to come at 8 o'clock to night." Så avslutade jag mitt telefonsamtal med Mr. G. A. Pierce vid Victoria astronomiska observatorium. Jag hade ringt upp honom att bestämma lämplig tid i och för ett besök vid denna utan tveivel en av Canadas mest märkliga vetenskapliga institutioner.

Då jag satt i bilen på färd till ob-servatoriet började mina tankar fasta sig kring ämnet för aftonens stund-dande forskning.

Astronomi, tänkte jag, vad är in-nebörden av detta mystiska ord? — Mja, det var en kvistig fråga. Funderade, huruvida det ej vore lämpligt inbjuda all världens lärda till en dis-kussion för erövande av bästa defini-tionen härpå. Men så vitt jag vet, fortfor jag i min monolog, är astronomi den vetenskap, som undersöker och ut-forskar himlakropparnas rörelser, av-stånd, storlek, vikt samt skilda i samband med och å desamma förekom-mande fenomen.

Det där var så djupelienat, att jag såg mig försenligt göra en studs up-pehåll i tankens gång för att ej min högvärda, av skarpt tänkande rynda-de panna skulle spånas av påfre-stningen. Resan var 7 mil låg. Allt-så var det god tid för ytterligare re-flektioner.

Huru gammal är då den astron-omiska vetenskapen, frågade jag mig vidare och svarade omedelbart: Ast-ronomien är den äldsta bland veten-skaper. Den mest avlägsna tid, till vilken vi kunna på för att finna dess historia som vetenskap, börde föra oss till cirka 2500 år före Kr. då kines-erna påstått hava upptäckt att Saturn-

sa tidigt som år 3062 före Kr. samt tabeller över solen, månen och på den tiden kända planeter upprättade och förnörkelser beräknade. Såväl baby-lonierna som egyptierna hänfoga sig senare åt astronomiska studier. Fem

lomeus' tid. Sedan gick man från framgång till framgång. Copernicus, född 1473, förkände tvrigt idén om, att solen var centralpunkten i vårt solsystem med alla de övriga plan-etera rörande sig omkring densam-

ma, och fick för dessa sina påståen-de lida mycken smälek. Danske ast-ronomen Tycho Brahe's (född 1546) under många år bedrivna forskning-er och observationer voro av högsta vär-de samt förkaffade honom i histori-ens hederstjärn av reformator inom den praktiska astronomen. Galilei och Newton voro stora märkesmän såsom astronomer.

Under 18-de århundradet lades en rik skatt till det mänskliga vetandet inom astronomen genom Herschels upptäckande av planeten Uranus och dess ringfenomen bestående av myr-der av stjärnor. Nittonde århundra-det öppnades med upptäckten av de 4 mindre planeterna samt existensen av ännu en dylik — Neptunus — belä-gen mera avlägsat från solen än Ura-nus. Under senare år har solen varit föremål för ett stort antal observa-tioner, varvid spektroskopet och foto-grafieringskonsten lämnat värdefulla resultat på detta forskningsfält.

— Bilen stannade. Jag hade så fördjupat mig i mina tankar om astronomiens historia, att jag förmod-ligen i farten såg idag hållit på med uppgiften av en synopsis därav, om ej den hastiga knycken vid bilens stoppande väckt mig till verklighet. Jag befann mig nu utanför det astro-nomiska observatoriet, som uppförts i en cirka 7 mil i nordlig riktning från Victoria belägen bergskulle 730 fot över havet. Berget gick före ob-servatoriets tillkomst under namnet "Little Saanlich Mountain" men ka-

lunda år f. Kr. framlade Pythagoras likheter med månen. De tvänne först-nämnda planeterna förflyttningar so-lsystemets centrum. Stort uppav-ing för observationer redan

hundra år f. Kr. framlade Pythagoras teorien om, att solen utgjorde planet-systemets centrum. Stort uppav-ing gjordes också på området under Pio-

ma, och fick för dessa sina påståen-de lida mycken smälek. Danske ast-ronomen Tycho Brahe's (född 1546) under många år bedrivna forskning-er och observationer voro av högsta vär-de samt förkaffade honom i histori-ens hederstjärn av reformator inom den praktiska astronomen. Galilei och Newton voro stora märkesmän såsom astronomer.

Under 18-de århundradet lades en rik skatt till det mänskliga vetandet inom astronomen genom Herschels upptäckande av planeten Uranus och dess ringfenomen bestående av myr-der av stjärnor. Nittonde århundra-det öppnades med upptäckten av de 4 mindre planeterna samt existensen av ännu en dylik — Neptunus — belä-gen mera avlägsat från solen än Ura-nus. Under senare år har solen varit föremål för ett stort antal observa-tioner, varvid spektroskopet och foto-grafieringskonsten lämnat värdefulla resultat på detta forskningsfält.

— Bilen stannade. Jag hade så fördjupat mig i mina tankar om astronomiens historia, att jag förmod-ligen i farten såg idag hållit på med uppgiften av en synopsis därav, om ej den hastiga knycken vid bilens stoppande väckt mig till verklighet. Jag befann mig nu utanför det astro-nomiska observatoriet, som uppförts i en cirka 7 mil i nordlig riktning från Victoria belägen bergskulle 730 fot över havet. Berget gick före ob-servatoriets tillkomst under namnet "Little Saanlich Mountain" men ka-

(Forts. & sid. 12.)

Julhälsning.

För S. C. T. av N. DAHL. Belönad med 3:e pris i S. C. T:s litterära pristävlan.

Från höga rynder ropet ljuder Till herdarna på ängen ner En ängels röst, som nu dem bjuder Att gå till stallet för att se Det barnet, som i natt blev buret Från Fadrens boningar i ljuset.

Ej föddes han i purpurs glans Ej höga värtar ställdes Omkring det hus, där bädden fanns Blott ljusets änglar dövaldes Omkring hans bädd nu endast strö, Där lades Cudabarnet på.

Och än i dag vi höra ropet, Fast niton sekler ännu här, Att frid och fröjd skall bli på jorden, Och mänskan fäna glädje än, Blott vi likt herden tro de orden, Att Gud som mänska född är vorden.

(Forts. & sid. 12.)

En herrgårdsjul '88.

För S. C. T. av DEN DÄR.

Det var julafton. Snön föll på tyst och stilla. Den höjde allt i sitt vita täcke, både stenar, kvistar och löv, som inte fullt skattats åt förgångs-lsen. Och de nakna trädgrenarna fingo ett så välsignat vackert utseende genom deras nakenhet, ja, hela landskapet fick höglidlig och förtämlig prägel. Här och där lägo de små toparna, gorna spridda. Ur skorstenarna ring-lade des blågröna rökén saktia upp, och allt efter som skymningen föll på, ländes julljusen, som kastade ett svart återken genom de små rutorna på det utanför alltjämt växande skot-ak-ket.

Kyrkvaktmästaren hade just gått upp till kyrkan för att efter hävdvun-net bruk ringa in julen. Då det sista klockslaget förtonat över bygden, som i dag syntes honom dubbel så skön i sin höglidsskrud, stod han i allvarlig be-grundan, och låt blicken fara genom de öppna tornfönstren mot de kara stn, gorna och varje annat föremål, som han så väl kände. Men nu bör-jade det bli kallt och mörkret kom fal-lande i allt tätare skuggor. Snön föll nu blott i enstaka flingor, och här och där på det svartblå himlafästet fram-trändade vänliga stjärnor.

Hastigt stängde han tornluckorna och gick med säker vana utifrån de släta trappstegen ned till vapenhuset. Han kunde inte underrätta att kasta en blick in i kyrkan, hur den tog sig ut sedan skolbarnen klätt den med granar och gurländer av björnbossa. Just som han öppnade dörren till kyr-kan, kom han att tänka på, att han måste skynda till herrgården, och det hela inskränkte sig till en hastig titt in i kyrkan. Det var så mörkt där inne, att han för resten ingenting såg, natt och jämt de gamla silverkrö-klarna och Frälsaren på det stora knuffixet på altaret. Kyrkvaktmäst-aren log för sig själv. Tänk, att han kunnat vara så dum, att nästan gå och glömma bort Julsuppen hos patron. Detta hörde ju till "privilegierna" som kyrkvaktmästare och ringare. Så länge någon kunde minnas hade det-la varit förhållandet. Det var nämligen i en trakt, där man höll på gamla seder.

Han måste skynda på, ty det var en god bit till herrgården, och där hem-ma väntade hans hustru och barnen.

På herrgården rådde liv och rörelse. Patron var den, som ville att allt skulle gå i arbetssamhetens tecken. Man höll just på med att duka jul-bordet för tjärnarna. Det gick undan underskämt och glam. Pigorna bura fram det ena fatet efter det andra med julrot, svinhuvud med ett granit rött äpple i sitt tyne och krusat skärt papper i sina långa öron, skin-ka, vackert kanderad, stek, kory och all annan mat, som blott den välgis-nade julen bringar med sig.

Lutifliska låg skälvasde vjt och fin på ett väldigt fat, och högt över allt tronade ett litet kopparslaget an-kare med det rara julbrännvinet; ha-de det fattas, hade inte drängarna tyckt att det varit riktigt "jultvret". Förresten synto inte de ovecksam-ma, trots det att de slutat sitt arbete för dagen. Under glitringar och skämt med pigorna hjälpte de till med bor-dets dukande. De buro fram det skummande juleljet, vilket blott en gammal herrgårds-Lovisa kan brygga så att det smakar någonting, och man känner, att man fått litet i sig. Ett par väldiga julgranar stod i salens hörn, och golvet var bestrojt med jul-halm, och julbocken (flådad av sam-ma material) saknades icke heller.

På bord och i fönster brunno grönljus-en, som man stöpt långt innan jul. — Man väntade, att patron skulle kom-ma ut och, såsom brukligt var skola med tjärnarna och önska god jul och själv bli tillönskad desamma av des-sa. I sista minuten kom en av pigor-na, den blomstrande Sara, att tänka på, att man glömt skäta ut mat åt de väntande jutomstarna. Tänk, om man skulle infinna sig hos tjärnarna, som goret önskade tala med honom. Han drog på sig det nödvändigaste och skyndade till vännens rum, just det rum, varf han nu befann sig. — Hans vän gick med ett förstört utseende fram och åter över golvet precis som han själv nysat gjort. — Hans vänste var rikligt och kal-vretten sippande fram på hans pann-a. Han hade skikt ett frosta ögon och lett att få veta vad som hade hänt.

Kyrkvaktmästaren hade just gått upp till kyrkan för att efter hävdvun-net bruk ringa in julen.

na och sjönk åter ned i stolen och snyfande som ett barn.

Den gåtten, då han som en annan Judas sålde sin vän, ville aldrig gå ur hans minne. Den följde honom med sina anklagelser som en hotfull skurka knappt en dag hade gått, un-der vilken han icke känt skammens rodnad bränna sina kinder.

Pastän är lögts till år sedan den matten, kunde minnena därav aldrig utplånas. Och särskilt, då det led mot juletid revos sårens obehärlighet upp.

År 1881, ja det ärtalet var det, år 1881 ägdes detta, som om han nu kal-lade sitt av hans ungdomskamrat. Den glade löjtnant M-1.

Han själv hade nysa stövart från en lång utrikeavistelse, då han händelsevis träffat löjtnanten i den lilla kuststaden V. De hade knäp igen varandra och efter ett glatt återfr-ade om gamla gemensamma min-nen från skoltiden hade han blivit in-bjuden till M:s vackra herrestäte K-1.

(Forts. & sid. 11.)

John Anderssons julkapp.

För S. C. T. av HARALD H. OKESSON.

Belånad med hedersnämmande i S. C. T:s litterära pristävling.

Det är nu snart ett år sedan John Andersson lämnade sin mor och sitt fosterland. När han tänker därpå, tyser han — knäppas ett år, och dock så länge — Det känns som en hel livstid förflutit, sedan han tog farväl av sin mor och fosterland i det gamla landet, sin mor, som han älskar så högt, och som han skulle vilja giva allt för, för att åter kunna träffa. Fadern dog, när John var en liten pojke, men det är också allt. Det känns så långt, och som om det skulle vara ett annat liv, ett annat fosterland, ett annat hem. Men det är inte så. Det är samma gamla land, samma gamla folk, samma gamla minnen. Men det är också ett nytt land, ett nytt folk, ett nytt hem. Det är ett land som är stort och vackert, ett land som är fullt av möjligheter. Det är ett land som är fullt av liv och rörelse. Det är ett land som är fullt av kärlek och vänskap. Det är ett land som är fullt av hopp och framtid. Det är ett land som är fullt av glädje och lycka. Det är ett land som är fullt av allt som ett barn kan drömma om.

Nåja, stor blev ju John, och kraftig och levnadsglad, och nu var det hans tur att hjälpa sin mor, allt han kunde, ville han köpa och ge henne, ty mor hade givit honom så mycket, medan han var liten och inte kunde förtjäna pengar själv. Men vårt gamla fosterland är fullt av arbetsglada folk, och det var många gånger svårt för John att kunna få arbetet och kredit att gå ihop. Allt nog, han beslut sig för att i framtiden land söka tjäna de pengar, han inte kunde få därhemma, och efter många bittra tårar fick han övertygat mor om, att detta var det enda rikga för honom.

Så ställde John Andersson färdan mot främmande land, mot västerled, och mor hon följde honom till båten, och det sista han såg av det han hade kärast när på jorden, var en riktad blick mot den blå himlen, och en suck som om han skulle säga: "Nu närma sig julen, tiden då tankarna som aldrig förr, kretsa om barnomsorgerna och de kära därhemmen."

En dag sade Mrs. Davis till sin man: "Jag tror allt, att John får en välkommen julkapp i år från gammellandet. Jag har skrivit ett par gånger till hans mor, och nu i det sista brevet säger hon, att hon skall komma över." För John yppades emellertid intet, utan det hela skulle vara en hemlighet för att överraskningen skulle bli desto större.

Och i dag var det julafton. Jerry hade spånat för släden och åkt ner till stationen i Minnedosa, för att hämta julkapparna. När han kom till tillbaka, hade familjen redan samlat i matrummet kring den vackert tädda julgranen. Julen skall firas värdigt och av svenskt sätt. Det ligger en sådan konstig stämning över det hela, det är som om något följades, men vad? Det kunde John inte svara på, men något var det. Så öppnades dörren, och Jerry kommer in med en väl påklädd man. Johns blick sökte den bekanta, först osäkert, men sedan med en strålende blick.

— Mor!
— John!
I ett nu voro mor och son förenade i en öm omfamning. Det var som om de aldrig ville slita sig från varandra. Föreande, och åter tillsammans i julen!
Mrs. Davis gråter av glädje, och hennes man reser sig, gripes av det vita dyrbära ögonblick, stricker sina händer mot den lilla justärman i gransnans topp, och utbrister med röllel: "Tack min Gud för en sådan julaf-ton!"

NY SKRÄDDERIAFFÄR

har som förut nämnts i annons i denna tidning öppnats å 325 Logan Ave., Svenska Canada Tidningens byggnad, ingång från 282 Stanley St. väst. De finaste provor å tyger finnas till påseende. Allt arbete utföres omsorgsfullt och billigt. År väl tränade skräddare, och kunna vi sålunda garantera att arbetet blir gjort till full belåhet för alla kunder som beställa sina kläder hos oss.

Vi giva speciell uppmärksamhet åt utombyts kunder, och beställningar mottages och utföres å kortast möjlig-tid.

Omsorgsfull provning och elegant snitt efter senaste moder följäs, och allt möjligt från vår sida göres för att de beställda kostymerna skola bli till full belåhet.

Best. Eder nästa kostym hos

C. CRONQUIST

Ingång 282 Stanley Street.

Svenska Canada Tidningens byggnad

Från ödemarker och fjäll.

Några intryck och upplevelser från en resa i Västerbotten.

Norrlands slumrande miljoner är en fras, som väl de flesta både hört o. läst; hur gammal den är, känner jag icke till. Kanske föddes den i någon hjärna samtidigt med att Norrland "upptäcktes" av träexportindustriens föregångsman och det byggdes såg vid såg utefter kusten och de stora älvarnas ådalar. Två gånger senare har fräsen varit aktuell och använd: då Krunafällets exploaterades och när de brunnande vattenfallen i Norrlandsälvarna leddes in i kraftstationernas turbinapparater, och nu äro de tre orden populära på nytt genom malmbrutningsarna vid Boliden i norra Västerbotten — och om den ofta använda frasen alljämt är en fras, ett enkelt och bekämt uttryck för fantasier och föroppeingar, kritik och speksi, så gommer den likväl såningar och realiteter: i Norrland liggå ännu ofantliga värden oavände, och vänta på väckare och brukare.

Så är tiden för ågeta avgång inne; jag har fått plats i en kupé där det är tillåtet för resande att medföra hundar, det är jagarnas bekämlighet, men någon jägare är jag icke i dag. De flesta av de resande känna varandra, hälsningar utbytas; någon säger: — Godagen på dej, hur mår du då? — Tack som frågar. Hata bra. — Då å en bra tid sen vi sågs sist.

ig igen, skymningen har blivit mörker och kvällen trycker sig svart och kall mot de frostiga rutorna, hjulen slå mot skenskarvarna, en bro dundrar och skälver under den rullande belastningen, det här in i ödemarken — men i Lycksele lysar det av elektriska lampor, municipalsambället är en av fjällbygdernas städer.

Jag får ett rum på Lycksele-hotell, men sömnen finner sig inte i första laget, det är passaga genom mitt rum, och ursäkter i mörkret och fest i salongen, dans piano och gramofonmusik, glutsåg och Valenciasaas och "Så bor du hemma hos din mamma" — eller följer du me mej? — och väggarna kvida och golvet gnargar, luften darrar av glädje och skrang, och jag tänker på en upplysning av städerkassan: — Utifall att han behöver ringa, herrn, så sitter knappen i rummet in-

Från "Midnattsolens land."

Interiör från ett bondehem i Västerbotten.

Landskapsmotiv från Västerbotten.

Norrland är alljämt möjligheternas land, inom dess väldiga vidder torde mycket av landets framtid ligga. — Ja, och i dag träner det sig på den utsocknes som något, av ett okänt land, i de tunga sandiga skogarnas djup och i de avlägsna liggande ödebygderna ännu mager odlingsgräs göms mer än saor och myrta och skrook; det är här små fattiga byar växa upp till städer, liksom framtröadde ur en jord av hemligheter och rikedom.

Kommer man en dag från landets centrum, huvudstaden, där världen förteller höpträngd och liten, och det finns möjligheter att avlyssna de senaste timmarnas värdesvitt i radio eller läsa de senaste telegrammen i en av tidningarnas kvällsupplagor, innan ljuset släcks på nattdukspbordet, om någon som nyligen avlidit uppe i fjällbygden; kommentaren blir: — Då å vägen då, ja. Te körgårn ska vi — han va ju bra gammal en Jonke, åttisex nu åt värn. Gråe gubben. — Ja, han å dö, han en Jonke — Gamjonke di kall'ten.

Så börjar någon tala om jakt, det ser ut att bli ett gott vittår, det är gott om fågel och hare, Priserna åro låga: Julegumf åro för en rips, två och femti parer för orren, en tolvkilling mer för tjådern — — Då å int mer än en får in för ammenis å å pjåskellitiga, säger en liten tandlös gubbe i färskinnans, våldsmakavaj och brokiga band om lappkorna.

Det är mellanhänderna som drag in förtjånen säger en annan. Jag kom just nu ladd åget från Stockholm. Här ska vi höra gott folk — jag hörde mig för om priserna därre te och gjorde lite anteckningar i ett block för ro skull. (Tår upp ett notesteblock ur en ficka och läser): Två å femti parer för ripen, åtta kronor för tjåderparet och mer, sju och femti för orren. Det å tozpriser.

— Då å int för småfolk åt smörja kommen me fågel då, int, säger den lille gubben. — Nämnessan, säger den som varit i Stockholm. Först ska uppköparen ha sin förtjånet, sov ska grossisten ha sin förtjånet och sen ska minuter de omlåda dälterna liggå täckta av snö, biåndande vita, rimfrostens döljer de nakna fjårtåden inte en skor, skingrande klånad, lnt ett vindtrac flåktar, det å närmaste tjåge grader kallt och sållsamt, riptigt för åt, vara en dag å slutet å oktober, råken ur skor, stensarna stiger blåttigt och lnt rätt upp mot himlen, den å hög och kler utan ett moln, silvertågad och frostig.

En liten trupp kvåvliga, vintereklipade frålångsöndater hålla ibland till hana i den varma väntalen. Ibland stampo de sina lappokklådå fittor mot perrongens tråna knarrande plankor, de präta om världliga ting, om en å en som kålvet å en å en som kålvet, och prisat på kött och smör och mjålk och klåder, och de se allasam-

— Joo, Jag har legat på lasaret till i stan närmar tre månår. — Ja, då du har vare sjuk då, förstås? — Jaa, jag fick legångrematism. — På då vis, Joo, en har sjuå kråmpor åt dran me. Då å så då. Å nu å då som skulle vintarna ha kommit över oss på allvare, syan ått, sån skulle falla innan jola tjålet te. — Då å så då. Int tror ja åndå ått en hånå knåppen står sej — vi får nu, blivår igen, va de l'pr, vill jag tro. — Såvligt och lugt går konversationen; han som legat på lasaret tre månår tar int på saken allvarliga re å om han talat om ått han varit hos tandläkaren och dragit ut en tand. En annan befårter för en bekant om någon som nyligen avlidit uppe i fjållbygden; kommentaren blir: — Då å vägen då, ja. Te körgårn ska vi — han va ju bra gammal en Jonke, åttisex nu åt värn. Gråe gubben. — Jaa, han å dö, han en Jonke — Gamjonke di kall'ten.

Så börjar någon tala om jakt, det ser ut att bli ett gott vittår, det är gott om fågel och hare, Priserna åro låga: Julegumf åro för en rips, två och femti parer för orren, en tolvkilling mer för tjådern — — Då å int mer än en får in för ammenis å å pjåskellitiga, säger en liten tandlös gubbe i färskinnans, våldsmakavaj och brokiga band om lappkorna.

Det är mellanhänderna som drag in förtjånen säger en annan. Jag kom just nu ladd åget från Stockholm. Här ska vi höra gott folk — jag hörde mig för om priserna därre te och gjorde lite anteckningar i ett block för ro skull. (Tår upp ett notesteblock ur en ficka och läser): Två å femti parer för ripen, åtta kronor för tjåderparet och mer, sju och femti för orren. Det å tozpriser.

— Då å int för småfolk åt smörja kommen me fågel då, int, säger den lille gubben. — Nämnessan, säger den som varit i Stockholm. Först ska uppköparen ha sin förtjånet, sov ska grossisten ha sin förtjånet och sen ska minuter de omlåda dälterna liggå täckta av snö, biåndande vita, rimfrostens döljer de nakna fjårtåden inte en skor, skingrande klånad, lnt ett vindtrac flåktar, det å närmaste tjåge grader kallt och sållsamt, riptigt för åt, vara en dag å slutet å oktober, råken ur skor, stensarna stiger blåttigt och lnt rätt upp mot himlen, den å hög och kler utan ett moln, silvertågad och frostig.

En liten trupp kvåvliga, vintereklipade frålångsöndater hålla ibland till hana i den varma väntalen. Ibland stampo de sina lappokklådå fittor mot perrongens tråna knarrande plankor, de präta om världliga ting, om en å en som kålvet å en å en som kålvet, och prisat på kött och smör och mjålk och klåder, och de se allasam-

— Ett ögonblick. Greken stödde begrundande sin haka mot ena handen. Vart för fick ni det egentligen? Ijod det slutligen.

Den dekorerade gjorde en otålig rörelse. — Det hör väl egentligen inte hit, — kom det med undertryckt häftighet. Vi vilja ha något att fylla våra magar med och om ni — — All right, all right, grånade den andre kvickt. Ni ska få det. Med detta stoppade han krigskorsen i fickan och skyndade ut till köksregionerna. Cirka fem minuter senare inbar en vidbränd soppa efterföljd av tvånge halvstökta flåskottletter, bröd, margarin och kaffe. De båda hungeriga jultavandrarerna inmundade maten med tyf glupskhet, då och då kastande förstulna blickar på varandra eller mot "Den flottiga skedens" innehavare, vilken nu syntes studera en grekisk tidning, utspridd på kafedisken.

Sjömännens plöckade fram ett halvt fullt paket med cigarettor och snart suttu de båda botnande, smuttande på "kaffet" — — — Vi fingo vår juldagsmidd åndå, log vår vän från gråden. Fast inte blev det luftigt och risgrågröt den här gången inte! Detta sista kom på oförskämd svenska.

Sjömännens mun öppnade sig av förvåning. — Svensk? frågade han kort. — Stämmer. Härastannar från ett av de norra landskapen. — Åt Hålsingland? Det gör jag också! I Norrboten. Hur råkade du komma hit till denna snöda värd? — Där du först nämnde. — Åh i Hålsingland? — Preciå. — Hur och när kom du med i världskriget?

Jag emigrerade omkring sju år före det började och blev på grund av mitt yrke som år mekaniker, intresserad av aviatiken samt tog ett flertal kursor i kosten åt flyg. Egentligen var det motororna, som intresserade mig. Blev spånare under världskriget — Ramlade ned — Fåren åddes på stället, men jag stann upp med förlusten av två fingrar. — Billigt. — En sårare hjärnskakning stötte dock "p" för all vidare lufttrafik — från min sida. Likaså förbjöds mig, du första? Aterflykt till mekaniken på terra firma och skulle just resa upp till Montreal i Canada för ått börja en verkligt lönande anställning. Då alla mina spårslantar frånstulit mig, anlagligen nere vid järnvägsstationen. Jag uppköpte nämligen förlusten just genom tillåtet skule betalas. Plånboken varförsvunnen. Där stod jag så vacker! Inte en röd cent fikkan. Emellertid lyckades jag sälja en del av mina bästa klåder och tog åget hit, detta med avsikt ått om möjligt söka "arbete" mig upp till Montreal ombord på någon ångare. Hitills har lyckan varit skral. Det finns vistis ånga båtar, vilka gå till canadensiska hamnar — härifrån?

— Blir en om några dagar påstod den andre yrkesmänniskan. Men det var minnsan "hard luck" om något var! Och ått tänka på, att du ger bort ditt "kors" för maten. Det glömmes jag aldrig. — Åh, det var ingenting. — Var det ingenting? Jo, du det vi hade minnsan ångotning, som inte kan köpas med kuld! Många gånger har jag svulit, och måga gånger fanns det verkligen någon, som förstod, ått britten på arbete, och inte kronisk låttst, som man i allmänhet inbillar sig om sjömän — utgjorde grundorsaken till ått jag skall, samt gav mig föda och l. o. m. tak över huvudet. Detta år emellertid första gången en dekoration fått tjågnastiga som betåning. Jag förågt det aldrig.

— Åh, det å ingenting ått tala om, skratrade vår vän uppallpet. Frågan gäller just nu, vad vi ska ta oss till med resten av vår juldagsmidd. Det ensår åldeles för mycket för ått å "brandvakt". Vad har du på förslag? — Greken låter oss nog sitta här inne till det ljussår.

Och därvid blev det. Efter ått under ånnu en stund ha diskutert ått och ått om och från det gamla fader-nösladet, Norden, tog en mått dåslighet överhanden och inom kort voro de båda försåkta. I en blytning söm, från vilken de oarmhärtigt upptrycktes, när dagsljuset lyckats genomhryta en grå, molndiger juldagskvå.

Några månader förflåo. Vår vän från gråden hade nu ett fast och väl avlånat arbete vid en av de stora mekaniska verkståderna i Montreal, Canada. Framtiden ledde sig lusa och e-plöden från jultånen höll på ått sjuka å ålmåskans stora hav. Ibland hånå det dock, ått tanken på krigskorsen stötte ått ått upp. Men vid dessa tillfällen försåkte och lyckades han alltid bortslå dessa förtjåna tankar.

En dag inlåmdade byråhåparen ått rek-föråddiså till verkstådskontoret. — Det var en juldagsmorgon för några år sedan. Klockan visade väl mellan ett och två på natten. Den bitande nordavinden tjoå åskot i gathörnen, orsakade de lätt räknade jultavandrarne ått halvspringande försåttå sig till de "egna" hemmens hård och sköte eller, för dem som hånåelsevis räknade sådana, söka nå ett "kyddande" lä mot den biåtra kylan i någon mörk portgång.

Vi förflytta oss ner till den stora amerikanska stötdens hamnkvarter. I en dåligt upplyst grånd vandrade en man, till synes känslolös mot vådret, upp och ned, fram och tillbaka. Hållningen var militårisk och trots hans kraftiga nåvar vilåde, i byxfickorna, röjde gången tydligt f. d. soldaten på post. Nu och då gjorde han halt i våd grånåden enda lyktstolpe, lått hånåden glida ur sina gömställen och svånåde hastigt armarna med den motion som å allådågligt tal brukar benåmnas "åkarbråsa". Det bleka ånsikt, dekorerat med en såråra veckogammal, blond skåggstubb och skvallrande om svålt och umbrånåden, antog efter varje uppvårningsprocedur en rödmåsig kulör, vilken dock efter några minuters förlopp åter våxlade till vitaktig. Låpparna röjde sig till sydes omedvetet, formade ord och meningår, vilka drunknade i det hav av stora dunlika snöflingor, som vå börjåde falla från ovan. Efter ått ha gått ånnu några slag fram och åter stannade han plöteligt ånnu samt drog leende upp ett litet skånåde föremål från ena kavajfickan. Under en halv minut eller så fåster han blickeån på tin gosten ifråga. Med ens ristånåde på de nu snöbetäckta skulderna, satte han utifrån grånåden i full språnågmarsch. Hunnen till hånånen, kolliderade han håftigt med en annan individ. Åt ut-seendet ått döma befunnå de sig båda "i samma båt", d. v. s. hungriga, hemlösa och frysnåde — på jultånen.

Det går fort ått stifta bekåntskap under sådana förhållånåden. Vår vän ursåktade sig kåkåt, skratrade uppsluppet och påstod ått felet till sammanstötningen var helt och hållet hans. Den andre, vars hela yttre tillkånågnå vikingåttlingen i hånå, påstod i sin ordning, ått det nog varit bådas fel". Efter ått ha utbytt några fråser om "det förbånånde juldåret" etc., framstålde, den sånåre frågan, som å dag ljuder på många tungomål i många landsåndår, såråskilt varest sjöfårånåde mån upehålla sig: — Sårå kamrat, har du några "centare" till en bit mat eller en kopp jåva? Jag har inte småkat något sen i förrgå.

Svåltjul.

För S. C. T. av JOSEPH SWANSON.

Det var en juldagsmorgon för några år sedan. Klockan visade väl mellan ett och två på natten. Den bitande nordavinden tjoå åskot i gathörnen, orsakade de lätt räknade jultavandrarne ått halvspringande försåttå sig till de "egna" hemmens hård och sköte eller, för dem som hånåelsevis räknade sådana, söka nå ett "kyddande" lä mot den biåtra kylan i någon mörk portgång.

Vi förflytta oss ner till den stora amerikanska stötdens hamnkvarter. I en dåligt upplyst grånd vandrade en man, till synes känslolös mot vådret, upp och ned, fram och tillbaka. Hållningen var militårisk och trots hans kraftiga nåvar vilåde, i byxfickorna, röjde gången tydligt f. d. soldaten på post. Nu och då gjorde han halt i våd grånåden enda lyktstolpe, lått hånåden glida ur sina gömställen och svånåde hastigt armarna med den motion som å allådågligt tal brukar benåmnas "åkarbråsa". Det bleka ånsikt, dekorerat med en såråra veckogammal, blond skåggstubb och skvallrande om svålt och umbrånåden, antog efter varje uppvårningsprocedur en rödmåsig kulör, vilken dock efter några minuters förlopp åter våxlade till vitaktig. Låpparna röjde sig till sydes omedvetet, formade ord och meningår, vilka drunknade i det hav av stora dunlika snöflingor, som vå börjåde falla från ovan. Efter ått ha gått ånnu några slag fram och åter stannade han plöteligt ånnu samt drog leende upp ett litet skånåde föremål från ena kavajfickan. Under en halv minut eller så fåster han blickeån på tin gosten ifråga. Med ens ristånåde på de nu snöbetäckta skulderna, satte han utifrån grånåden i full språnågmarsch. Hunnen till hånånen, kolliderade han håftigt med en annan individ. Åt ut-seendet ått döma befunnå de sig båda "i samma båt", d. v. s. hungriga, hemlösa och frysnåde — på jultånen.

Det går fort ått stifta bekåntskap under sådana förhållånåden. Vår vän ursåktade sig kåkåt, skratrade uppsluppet och påstod ått felet till sammanstötningen var helt och hållet hans. Den andre, vars hela yttre tillkånågnå vikingåttlingen i hånå, påstod i sin ordning, ått det nog varit bådas fel". Efter ått ha utbytt några fråser om "det förbånånde juldåret" etc., framstålde, den sånåre frågan, som å dag ljuder på många tungomål i många landsåndår, såråskilt varest sjöfårånåde mån upehålla sig: — Sårå kamrat, har du några "centare" till en bit mat eller en kopp jåva? Jag har inte småkat något sen i förrgå.

— Fimmes det något kafé "oppeså" här dags på morgongen då? parerade vår vän flinurligt. — Åh, vet du int ått greken, som åger "The Greasy Spoon" håller åppet både natt och dag? — "The Greasy Spoon"? Ja, visst ja! Kom, så gå vi dit. — Den svartmuskige ågaren till restaurangen, som depts till det sårdeles vål passande åknåmet "Den flottiga skeden", kåkådå under lugg på de båda lotrådnåde. Hans inspektion ut-föll slutligen till deras favör, ty med ett konstfjort leende stegade han fram till bordet, varest de slågt sig ned och frågade vad som behågades.

— Kan vi få två skovmålt mat — för den här? Framkastade vår vän under det han med en nonchalant rörelse slånåde sitt skånåde föremål på bordet. — Den flottiga skedens ågare grep hastigt tingestets och börjåde en nog-grann undersåkning. Det var inteförstå gången mån sökte få värdeföremål utbyttå mot mat i hans kafé! Ånej! I hundatal kunde de å råknåts, vilka förut presenterat ållehånåde slåge mer eller mindro dyrbara artiklar, vilkas ursprung hårtlett sig från nåsten alla lånder. Mesta delen "krimskrams", vilket sållån varit vårt ångotning. Ibland hade han gett de hungeriga något ått tugga på. Ibland intef. Det hade naturligtvis berott på vad som erbjudits å som betåling. Sånnerligen visste leke han, huru litet gånksa mycket kan bli vå vårt — når H u n g e r n s å obråmhårtigt tvångår.

— Vad å detta egentligen för ångotning? börjåde han affårsmåssigt. Ett slågs ordens-tecken intef sant? — Det å mitt "Croix de Guerre" eller "Frånksa krigskorsen", som jag fick under kriget, påstod vår vän leende, under det han stråckte på sig. Kan vi få två målt mat för det? — Restauratören syntes betånkså sig. Det gånåde ått vara ytterst försåktigt. Men visste ja intef vem, som egentligen fått dekorationen ifråga! Den kunde mycket väl ha stålits. Och ått emotståttå tjugvåds var riskåbet nog, det kånåde han till en gammalt. — Vem fick ni det utav? fråskåttåde han plöteligt. — En frånsk general dekorerade oss i ågon hög person, gånåttåde den tillfrågade tvåråskert. Förutom "korsen" ållevå vi beåkårdå med tvånåse smålånde kryssår, ått på vånårtå ååknåbet, ått ått utav generalen åååv. — Men hur blir det? Kan vi få två målt mat?

— Greken låter oss nog sitta här inne till det ljussår.

Och därvid blev det. Efter ått under ånnu en stund ha diskutert ått och ått om och från det gamla fader-nösladet, Norden, tog en mått dåslighet överhanden och inom kort voro de båda försåkta. I en blytning söm, från vilken de oarmhärtigt upptrycktes, när dagsljuset lyckats genomhryta en grå, molndiger juldagskvå.

Några månader förflåo. Vår vän från gråden hade nu ett fast och väl avlånat arbete vid en av de stora mekaniska verkståderna i Montreal, Canada. Framtiden ledde sig lusa och e-plöden från jultånen höll på ått sjuka å ålmåskans stora hav. Ibland hånå det dock, ått tanken på krigskorsen stötte ått ått upp. Men vid dessa tillfällen försåkte och lyckades han alltid bortslå dessa förtjåna tankar.

En dag inlåmdade byråhåparen ått rek-föråddiså till verkstådskontoret. — Det var en juldagsmorgon för några år sedan. Klockan visade väl mellan ett och två på natten. Den bitande nordavinden tjoå åskot i gathörnen, orsakade de lätt räknade jultavandrarne ått halvspringande försåttå sig till de "egna" hemmens hård och sköte eller, för dem som hånåelsevis räknade sådana, söka nå ett "kyddande" lä mot den biåtra kylan i någon mörk portgång.

Vi förflytta oss ner till den stora amerikanska stötdens hamnkvarter. I en dåligt upplyst grånd vandrade en man, till synes känslolös mot vådret, upp och ned, fram och tillbaka. Hållningen var militårisk och trots hans kraftiga nåvar vilåde, i byxfickorna, röjde gången tydligt f. d. soldaten på post. Nu och då gjorde han halt i våd grånåden enda lyktstolpe, lått hånåden glida ur sina gömställen och svånåde hastigt armarna med den motion som å allådågligt tal brukar benåmnas "åkarbråsa". Det bleka ånsikt, dekorerat med en såråra veckogammal, blond skåggstubb och skvallrande om svålt och umbrånåden, antog efter varje uppvårningsprocedur en rödmåsig kulör, vilken dock efter några minuters förlopp åter våxlade till vitaktig. Låpparna röjde sig till sydes omedvetet, formade ord och meningår, vilka drunknade i det hav av stora dunlika snöflingor, som vå börjåde falla från ovan. Efter ått ha gått ånnu några slag fram och åter stannade han plöteligt ånnu samt drog leende upp ett litet skånåde föremål från ena kavajfickan. Under en halv minut eller så fåster han blickeån på tin gosten ifråga. Med ens ristånåde på de nu snöbetäckta skulderna, satte han utifrån grånåden i full språnågmarsch. Hunnen till hånånen, kolliderade han håftigt med en annan individ. Åt ut-seendet ått döma befunnå de sig båda "i samma båt", d. v. s. hungriga, hemlösa och frysnåde — på jultånen.

Det går fort ått stifta bekåntskap under sådana förhållånåden. Vår vän ursåktade sig kåkåt, skratrade uppsluppet och påstod ått felet till sammanstötningen var helt och hållet hans. Den andre, vars hela yttre tillkånågnå vikingåttlingen i hånå, påstod i sin ordning, ått det nog varit bådas fel". Efter ått ha utbytt några fråser om "det förbånånde juldåret" etc., framstålde, den sånåre frågan, som å dag ljuder på många tungomål i många landsåndår, såråskilt varest sjöfårånåde mån upehålla sig: — Sårå kamrat, har du några "centare" till en bit mat eller en kopp jåva? Jag har inte småkat något sen i förrgå.

Vad varje kvinna bör veta.

Vardagslivets problem ur psykologisk synvinkel.

Det var ett mycket lyckligt grepp av den engelska författarinnan och kvinnoökologen Elisabeth Sloan Ches-

Mer än vi tror ledarna och oroliga för mänskor, gå och gräna oss, känna oss förtrodda och ömsörjda för vårt arbete, oöfverskådliga med livet och ur stånd att få något av värde ut ur det som vi gör.

Här går en kvinna ibland som intelligen och studande av energi och verksamhetslust, intensivt och levnads glad — hon är rik på tyroxylin. Vi möta en annan, hon är litet fet, tungtungst, litet mindre bekväm skulle vi kanske säga — hon saknar tyroxylin i tillräcklig mängd, skoldörteln fungerar icke som den skall.

De vid hjärtans belagna körtlarna inverka på hjärtans utveckling. De öva också inflytande på känslolivet och uppdriva "stridslusten" och kallas därför också stridskörtlarna. Feghet beror i allmänhet på något fel på dessa körtlar, liksom fruktan för mörker, för tjuvar etc. Mäniskor, som känna intensitet och med svårighet behärra en sinnesöfvelse, ha organiserat nervsystemet och de låra körtlarna i verksamhet. Fegmaktiga personer åter, som långsamt reagera mot retsel, lida ofta av en sjuklighet i dessa organ.

Vi ha väl litet var lagt märke till, hur obalanserat vårt känsloliv är under vissa perioder av året. Säkerst skulle vi undvika många föregående o- plödder, om vi alltid var med till klarna med oss själva, att det hela många gånger helt och hållet beror på vissa fysiska rubningar. Vi skulle inte skicka liväg förebärande brev, inte "ta åt oss" minsta struntask eller bli gråt-färdiga för varje "streck i räkningen".

Naturligtvis sitter inte själen i magen, som en del cyniker påstå, det är inte med körtlarna vi tänka och känna, men innan vi ge efter för en känsla, av vilket slag det vara må, borde vi tänka efter, om den inte möjligen kan ha ett rent fysiskt ursprung och värdesätta den därefter.

Orkmeles, som i allmänhet är en kamp i det undermedvetna mot en annan sida av det egna jaget och som orsakas av bristande inre harmoni, bör motarbetas med tio timmars arbete allt vidare och vidare, och avund ha samma inverkan som ordnad matsmältning. Att tycka synd om oss själva är det farligaste vi kunna göra — och ändå i nöden helst göra.

Först nästa dags morgon, då spritän, gorna dunstade bort någorlunda, hade han insett vad han hade gjort. Han hade uttendarat för plan; han skulle skriva ett dokument, vari han till "den rike amerikanaren" för en summa av 136,000 riksdaler förskäde sitt gods K-1. Datumet på handlingen skulle sättas några dagar tillbaka i tiden. Naturligtvis skulle köpet vara endast pro forma. Självt skulle han resa utrikes en längre tid.

En annan lilla betydelsefull sak vid de unga flickornas uppfostran är vik-

Den första julpredikan.

För S. C. T. av CARL WRICK.

Trots vinterns mörker, vinterns nöd, Skall Julens stjärna tändas. Och ljuset skall, trots synd och död Till varje hjärta sändas.

Och sången medför glädje blid Hur ömt än hjärtat svider, Den gamle känner stilla frid Som förr i berömdsårer, Och häller då med sorgen vikt Du ser dock julstjärnans prakt Likt hedarna i kvällen.

Här och där i de gammaltestamentliga skrifterna möter du Herrans ljus som den kommande Fridstjärnan.

Arbete och sömn, tre kvällar tidigt i morgon, väntningsförbindelser och ett visst mått av nöjen, är saker av vikt. Vad vi helst längta efter att utföra är av betydelse, för så vitt det icke likar andra till skada. Att gå ut tidigt är visserligen bra, men går endast för sig, om man kvällen fört lagt sig så tidigt, att man fått sju timmars sömn.

En liten detalj i dr. Chesners bok verkar emellertid en smula överskrändande. Hon anser påståendet att kvinnans äldras fortare än mannans vara "en av dessa populära missuppfattningar".

Stilla och klart tänkes det i all sin fulla glans kring ånderna vid Bethlehem i den första julkvällen. Under nattens stillhet kan Herr, alla konungars konung och alla herrars herre, icke under buller och bång, icke vid lärmande människomassors tillrop och blyfnis, Han kom som ett litet hjälplöst barn, last på helm och ståt i stallets krubba.

Vilken skrikande motsats mellan Guds och människors sätt att gå till gata, när något stort skall göras! Och än i dag verkter Herren i det fördolda. Än i dag kommer han ut nattligt tryskad i stilla ensamhet stunder.

Den första julgästens hölje utanför det lilla Bethlehems ängar under Guds stors, järnbeströdda tempel, i naturens väldiga helgedom, Träsk var icke den första förfäramlingen, som för första gången hörde Julens glada budskap. Där voro ännu många oansenliga herdar. "Herren gif sig de ödmjuka nåd, sitt rike åt de fattiga och goda ting åt de hungeriga."

Men dessa herdar voro skärmen bland dem, som vindade efter Isakels trost. Annars hade de aldrig fört till första julbudskapet.

För dessa enkla människor var det som den första julpredikan i predikade. Och vilken predikan! Aldrig har någon julföreläsning fått göra något så stort, något, eller sett något så lysande.

"Se, då stod Herrns ängel framför dem och Herrns härlige kringströfde dem."

"Se jag bida: Eder ett glatt budskap, som skall vederfaras allt folk, ty Eder är född Färlsaren, som är Kristus, Herren uti Davids stad."

Det var en kort predikan, som ängelen höll, men den var ju desto mera förhållandevis. Huru mäktigt ljudet icke de orden äro i dag, fastän tusentals svunnit, sedan de för första gången utbrändes. Julens glada budskap om barnet uti Bethlehems krubba. Det var ett glädjens budskap: det väcker fröjd uti såväl barnets som uti äldringens hjärta. Ja, var och en, som mottogar det barnet får, alltid behålla den sanna glädjen icke allena i livets glädjedager utan också när sorgen och lidandets stunder komma.

Men denna herdar voro skärmen bland dem, som vindade efter Isakels trost. Annars hade de aldrig fört till första julbudskapet.

"Se, då stod Herrns ängel framför dem och Herrns härlige kringströfde dem."

"Se jag bida: Eder ett glatt budskap, som skall vederfaras allt folk, ty Eder är född Färlsaren, som är Kristus, Herren uti Davids stad."

Det var en kort predikan, som ängelen höll, men den var ju desto mera förhållandevis. Huru mäktigt ljudet icke de orden äro i dag, fastän tusentals svunnit, sedan de för första gången utbrändes. Julens glada budskap om barnet uti Bethlehems krubba. Det var ett glädjens budskap: det väcker fröjd uti såväl barnets som uti äldringens hjärta. Ja, var och en, som mottogar det barnet får, alltid behålla den sanna glädjen icke allena i livets glädjedager utan också när sorgen och lidandets stunder komma.

Men denna herdar voro skärmen bland dem, som vindade efter Isakels trost. Annars hade de aldrig fört till första julbudskapet.

"Se, då stod Herrns ängel framför dem och Herrns härlige kringströfde dem."

Men denna herdar voro skärmen bland dem, som vindade efter Isakels trost. Annars hade de aldrig fört till första julbudskapet.

"Se, då stod Herrns ängel framför dem och Herrns härlige kringströfde dem."

"Se jag bida: Eder ett glatt budskap, som skall vederfaras allt folk, ty Eder är född Färlsaren, som är Kristus, Herren uti Davids stad."

Det var en kort predikan, som ängelen höll, men den var ju desto mera förhållandevis. Huru mäktigt ljudet icke de orden äro i dag, fastän tusentals svunnit, sedan de för första gången utbrändes. Julens glada budskap om barnet uti Bethlehems krubba. Det var ett glädjens budskap: det väcker fröjd uti såväl barnets som uti äldringens hjärta. Ja, var och en, som mottogar det barnet får, alltid behålla den sanna glädjen icke allena i livets glädjedager utan också när sorgen och lidandets stunder komma.

Men denna herdar voro skärmen bland dem, som vindade efter Isakels trost. Annars hade de aldrig fört till första julbudskapet.

"Se, då stod Herrns ängel framför dem och Herrns härlige kringströfde dem."

"Se jag bida: Eder ett glatt budskap, som skall vederfaras allt folk, ty Eder är född Färlsaren, som är Kristus, Herren uti Davids stad."

Det var en kort predikan, som ängelen höll, men den var ju desto mera förhållandevis. Huru mäktigt ljudet icke de orden äro i dag, fastän tusentals svunnit, sedan de för första gången utbrändes. Julens glada budskap om barnet uti Bethlehems krubba. Det var ett glädjens budskap: det väcker fröjd uti såväl barnets som uti äldringens hjärta. Ja, var och en, som mottogar det barnet får, alltid behålla den sanna glädjen icke allena i livets glädjedager utan också när sorgen och lidandets stunder komma.

Men denna herdar voro skärmen bland dem, som vindade efter Isakels trost. Annars hade de aldrig fört till första julbudskapet.

"Se, då stod Herrns ängel framför dem och Herrns härlige kringströfde dem."

"Se jag bida: Eder ett glatt budskap, som skall vederfaras allt folk, ty Eder är född Färlsaren, som är Kristus, Herren uti Davids stad."

Det var en kort predikan, som ängelen höll, men den var ju desto mera förhållandevis. Huru mäktigt ljudet icke de orden äro i dag, fastän tusentals svunnit, sedan de för första gången utbrändes. Julens glada budskap om barnet uti Bethlehems krubba. Det var ett glädjens budskap: det väcker fröjd uti såväl barnets som uti äldringens hjärta. Ja, var och en, som mottogar det barnet får, alltid behålla den sanna glädjen icke allena i livets glädjedager utan också när sorgen och lidandets stunder komma.

Men denna herdar voro skärmen bland dem, som vindade efter Isakels trost. Annars hade de aldrig fört till första julbudskapet.

"Se, då stod Herrns ängel framför dem och Herrns härlige kringströfde dem."

"Se jag bida: Eder ett glatt budskap, som skall vederfaras allt folk, ty Eder är född Färlsaren, som är Kristus, Herren uti Davids stad."

Kärlekens tragedi.

För S. C. T. av CARL-E. RYDBERG.

"Sylvia, Sylvia, sköna tårna, Dig min kärlek helt jag giver, Genom livet jag vill värna Dig från ondska, och jag driver Orostankar bort från dig. Fri från törnbeströdda fjät Röjer jag en kärleksaktig."

Hur hade inte den melodien sjungit i hennes öron den minnesrika och förglömliga kärnevalkvällen. Hur hade hon inte med en fascinerande känsla av självbet smugit sina armar om hans hals, och tryckt sina röda läppar mot hans, i en lång glödande kyss.

Det var, som om hon, i den ystra kärnevalnatten levt upp på nytt, njutit av kärlekens gäva, kramat sig fast vid bröstet, glömskande sig till det skulle komma morgondag. Den fick ej komma, hon skulle streda emot, förhujda den som skulle göra något inlägg i hennes liv, ty skulle morgondagens sol lysa på hennes lyckliga en gång till?

Det var ju hennes kärnevalnatt, den första i hennes liv, och här, fri från andras blickar, hade hon träffat honom, han, som kunde draga henne till sig med en magnetisk kraft, omfamna henne så varmt, som ingen annan, fört henne ut i valens vilda virvar, och sedan i den lilla separén kyssa henne varm och edlig. Nej här fick inte komma någon förhålligt morgondag som skulle kunna hejda hennes lycka, och störa hennes första verkliga kärlek, och på nytt kastade hon sig i hans famn och tråk musiken spelade upp en edlig chardas, dansade hon ut i salen, yr och vild av kärlekslycka. Sylvia, Sylvia sköna tårna.

Men morgondagen kom, och hon vaknade upp ur yretn. Kärleksdrömmen var slut och nu satt hon här i sin ljuvligt inredda buido, drömmande om de oförgätliga minnen som hennes första kärnevalnatt givit henne. Men var det inte kallt och tomt härinne, var det inte, som om något följde? Hennes blickar sökte en liten pierottfigur på spiselkranen. Hon reste sig upp och gick fram till den vackra porällfiguren, grep den för sig, steg mellan sina händer, tryckte den till sitt bröst, kyssade den och började tala till den: "Du lilla kära tingest, du mitt käraste och enda minne från min lyckligaste natt. Du kom till mig på morgonen med en hälsning från HONOM, och du bringade mig tröst i min tomhetkänsla. Han kommer tillbaka en dag, det har han lovat."

136,000 riksdaler, vilka ju av honom enligt bevis till M. betalats. Löftstämnet trodde först, att han skämtade, men då hade djävulen helt färdigt i patronen, som ropat på tjärnarna att kasta ut M.

Jojo, på ett sådant sätt var det, som han kommit över det gods, som han nu fräckt kallade sitt. Aldrig kunde han glömma väkstens förstörda utseende och den blick som han i avskedd gav honom, innan han gick ut från sina faders gård i den mörka tullen.

Ja, det var den natten..... Han reste sig upp från stolen och ruskade på sig, liksom han ville skaka av sig alla obehagliga minnen. Så öppnade han dörren, och ledde in till salongen. Han ville inte längre sitta i det rum, som just nu gav honom sådana obehagliga erinringar. Varför kommo alltid dessa med en sådan tyngd just om julen? Så hade han frågat sig själv många gånger förr, men icke fått svar.

I salongen brunno några värljus i sina vägglampetter med ett sömnigt sken. Men trots det svaga ljuset kunde patronen se, hur föraktligt de gamla M-arna såg ned på honom, in-kräktaren, från sina upphöjda plaiser inom de förgyllda väldiga ramarna på väggarna.

Det var gamla riddare med tjocka guldkedjor om halsen, där funnos her- rar i det stjutone och adertonde århundradets förtäma, stela dräkter. Men där voro också damer med rosor och liljor i sina händer, symboler av deras fläkt och renhet.

Bland dem var också en man av det andeliga ståndet med svarta stickade ögon. Det var en berömd biskop från katolska tiden. Han var likadant full ämbetskrud, mitra på huvudet, kränka i vänstra handen, och i den högra hade han en strålände mon- strans. När patronen såg honom den kvällen, trycktes det honom, som om bildens ögon sprutade eld av hat och den gyllene monstrans höjdes besvärjande. Han skyndade hastigt tillbaka till sitt upplysta arbetarum.

När han stängde dörren tyckte han sig höra ett häfnfullt skräll från salongen. Just nu visade sig Lovisa i den andra dörröppningen. Hon gjorde några knipningar, som skulle föreställa nigningar, och underrättade att tjä- narna voro samlade och ville ønska patronen en god jul.

"Jag kommer strax" sade patronen, jag har endast ett brev att skriva, vil- ket jag har väntat med afödels så länge....."

Det var åter morgon, solens första strålar titta så förskött i genom de halvt nedfällna jalousierna i Sylvias buido och kastade ett gyllene sken på den mjuka mattan. Strålarna leka och springa muntert omkring i den tidiga morgongryningen, det var, som om de sökte något bestämt, trovande och famlande till dess de till slut stanna vid några vackra bitar av porcellin, som ligger utspärda på mattan nedanför spiselkranen. Det lyser så märkligt på de där färggranna bitarna, det är, som om de ville skraka ut sin hjälplöshet för världen. Och litet för sig ligger en av bitarna, den för första anlednings liksom tonar en svag melodi ut över rummet, en melodi, så ve- moufull och sorgens. Sylvia, Sylvia sköna tårna.....

Sedan Lovisa gjort ännu ett försök till signing gick hon, och patronen satte sig till skrivbordet, och med fast och stadig hand skrev han ett brev stoppade det i ett kuvert, försägnade det.

Utanskriften löd sålunda: Högvälbörne Herr Bertil Gottlieb M. Le Comat Royal Suédois Boulevard D'Alfayette, Paris.

Skrivelsen innehöll ett kvitto på 136,000 riksdaler, som betalning för K. gods, förskött till löjtnanten m. m. hög- välbörne herr M.

Brevet innehöll också en revers på tio- ra tusen riksdaler.....

Då patronen reste sig från bordet, drog han ett djupt andetag. Ögonen strålade, och han föreföll som en yngling. Han hade vunnit den största av alla segrar: segern över sig själv. Med fasta steg och med ett glatt leende på sina läppar gick han ut till tjä- narna.

"Det var det granaste juiväder, vi haft på många år," sade den gamla Lovisa, då man om julforgonens vid språkande bloss för inväg till jul- tullen. Hon satt i tvärd fjärrt några andra pigor i den andra släden. I den första gick patronen med en bejtant, som körde.

Över dem lågade den praktfulla nor- diska stjärnhimlen i all sin glans. Bjällorna pinglade så muntert, och det stod som en rök ur hästarnas cas- borrar. Luften var bitande kall. Hossen kastade ett troligt skimmer över snön och kommo de av rinfrosten besatta sådant att skrima som gammalt lit silver. Och så de små- tyngda granarna beystos, skrimde det som om de voro besatta med to- senden ädelstenar och kristaller. "Och aldrig har då patron varit så viltig någon gång som just i det kväll, kan jag tro. Men vad var det, som han så om gamle löjtnanten? Så han överta godset? Ja, de rika de kringla och ställa till värre. ... Det är gott att lita vara så rik. Man slipper en del det bekymmer då, så jag säga. ... Eller vad tycker du, Sara?"

Och Sara tog.....

KLOCKTONER.

För S. C. T. av J. A. HAGGLUND.

Ringa hans kropp till jord, Hans ande till befrielse.....

Höstaletens mätta strålar leka i de sista löven. Allt bidar att sommaren är förbi, dess korta, härliga saga ett minne blott. Ingenom luften dallra toner från klockor, som ringa högtidligt, ringa stoftets sista avskedshälsning till en flyktande ande.

Vem ringa de för? frågar du. Jag kunde säga dig det, men vad hä- rar väl ett namn?

Eng eller gammal, namnlös eller känd, ringa klockorna dock samma evighetsbygge, som med en underlig makt draga tankarna dit över till andra sidan — döden.

Så går dig fri från vardagsstänkarna en stund, fri från livets åvian och strid och följ med tonvägnarna, som komma från tempelortens dörar, steg med dem mot sky och se livet i stort!

per, vart denne erkände, att han endast var ägare till gården pro tempore. Så reste M. till utlandet och skakn om hans spelbravad var snart glömd. Ja, så hade det gått till de natten. Skattepatron så härderna för ansiktet, liksom ville han undvika att se det.

Ser du hur det skaffar detta underliga liv, huru därefter falla dagar och skuggor i växande gång?

Där dansar glädjen, där leker löjet på röda läppar och ögonen stråla och hjärtat slå sin fulla, kraftiga slag. Men plötsligt förändras tavlan. Ser du den mörka gestalten där med det dystra draget kring pannan? Sorgen är hans namn. Och där han träder in, där dör löjet på röda läppar, och ögonen tåras och hjärtat krymper samman som vilde det förintas. Ser du allt detta? Hör du, huru skratet stundom tystrar för gråt och gråten för skräll? Märker du, huru skratet stundom tystrar för gråt och gråten för skräll? Märker du ett jublet skompanjernas av klagan? — Så är livets gång!

Ung var han, ung och stark, en häns- tven som och en god broder. Glad och trygg lag framtidens honom till mötes med ljusa bilder lockande i fjärran. En hjärtats kär ägde hon också, en sådan där fager liton tårna, som spridda solken omkring sig, var hon, och hon hade givit honom hela sin unga, varma kärlek.

Då stog den mörka skapanden med liden plötsligt över tröskeln, han som tar, men aldrig giver åter. Önskad och önskad kom han och bjöde sig ned över den unge mannens violåger, och bjokare blev ynglingens kind och mat- tans hans blick och med en hälsning till "hennes" följde han hemmannen ut, ut i den öndliga evigheten.

Hör du klockorna? Nu ringa de över honom, ringa hans kropp till jord, hans ande till befrielse, ringa ett amen till hans korta, ljusa saga.

Med människosorgen, som står där vid gravens rand och gråter över livets skiftningar, välsägna hans minne. Vem var han? Ja, vad bärar väl ett namn? Giv mig en ord en annan form och de pass till en annan! Det är icke blott EN, klockorna nämna, de sjunga seklernas sång, sjunga om livets lek, om män- niskobarnens växande öden. Så bör den sista tonen bort, ljudande en evig frid över hans stoft.

Hälsa tanken på att helt bedragna sin väo upptäckt hos honom. Och då M. en vacker dag hemkom, och fördrade tillbaka köpehandlingar och ett nytt dokument upptejande, hällde han, patronen, mörkt förnat

hon, och hon hade givit honom hela sin unga, varma kärlek.

Då stog den mörka skapanden med liden plötsligt över tröskeln, han som tar, men aldrig giver åter. Önskad och önskad kom han och bjöde sig ned över den unge mannens violåger, och bjokare blev ynglingens kind och mat- tans hans blick och med en hälsning till "hennes" följde han hemmannen ut, ut i den öndliga evigheten.

Hör du klockorna? Nu ringa de över honom, ringa hans kropp till jord, hans ande till befrielse, ringa ett amen till hans korta, ljusa saga.

Med människosorgen, som står där vid gravens rand och gråter över livets skiftningar, välsägna hans minne. Vem var han? Ja, vad bärar väl ett namn? Giv mig en ord en annan form och de pass till en annan! Det är icke blott EN, klockorna nämna, de sjunga seklernas sång, sjunga om livets lek, om män- niskobarnens växande öden. Så bör den sista tonen bort, ljudande en evig frid över hans stoft.

Hälsa tanken på att helt bedragna sin väo upptäckt hos honom. Och då M. en vacker dag hemkom, och fördrade tillbaka köpehandlingar och ett nytt dokument upptejande, hällde han, patronen, mörkt förnat

Hälsa tanken på att helt bedragna sin väo upptäckt hos honom. Och då M. en vacker dag hemkom, och fördrade tillbaka köpehandlingar och ett nytt dokument upptejande, hällde han, patronen, mörkt förnat

Hälsa tanken på att helt bedragna sin väo upptäckt hos honom. Och då M. en vacker dag hemkom, och fördrade tillbaka köpehandlingar och ett nytt dokument upptejande, hällde han, patronen, mörkt förnat

Sverige-Nyheter.

"Åhusavannan" av god kvalitet. Årets tobaksavskörd i Kristianstads län, vilken i stort sett är av god kvalitet, uppgår till sammanlagt 560,426 kg. mot 543,299 kg. under förra året. Sedan 1915 efter under de tolv år för tobaksmonopolet utövat sin verksamhet har i länet skördats sammanlagt 6,230,000 kg. tobak eller i genomsnitt per år 524,000 kg.

Lyckoföraren efter besiktning av loket, att någon olycka säkerligen måste ha inträffat, då på den västra av de anslutningar, varmed loket var försett, fanns spår av blod och hjärnsubbans. Föraren hade emellertid icke ut på läjens märkt något, som kunnat tyda på ett en olycka inträffat. Vid undersökning fanns man i ett dike ej långt från Turebergs station en man liggande illa massakrerad och död. Halsen och strupen voro sönderbitna och hjärnan utruinen. I en ficka hade han en fackföreningsbok, av vilken framgick, att han var en i Tureberg bosatt timmerarbetare vid namn Arthur Holmqvist. Han var född 1899, 1899.

Från ödemarker och fjäll. Vägen har byggts av järnvägsarbetarna, den är smal och gropig och går fram i en ful, karg och fattig trakt, det är långt mellan platserna, tomma beracker möta här och där, ibland någon primitiv timmerkoja, så liten att man kunde tro att virket här vore allt för dyrbart att begagnas. Människoböningarna stå inte att upptäcka, en och annan liten gård och ödeby gommer sig dock inne i skogen — och någon undrar hur folket här uppe tagit sig fram till bebyggda orter när det fanns varken vägar eller stigar bara myror och moras och oändliga skogar.

Från ödemarker och fjäll. Vägen har byggts av järnvägsarbetarna, den är smal och gropig och går fram i en ful, karg och fattig trakt, det är långt mellan platserna, tomma beracker möta här och där, ibland någon primitiv timmerkoja, så liten att man kunde tro att virket här vore allt för dyrbart att begagnas. Människoböningarna stå inte att upptäcka, en och annan liten gård och ödeby gommer sig dock inne i skogen — och någon undrar hur folket här uppe tagit sig fram till bebyggda orter när det fanns varken vägar eller stigar bara myror och moras och oändliga skogar.

Från ödemarker och fjäll. Vägen har byggts av järnvägsarbetarna, den är smal och gropig och går fram i en ful, karg och fattig trakt, det är långt mellan platserna, tomma beracker möta här och där, ibland någon primitiv timmerkoja, så liten att man kunde tro att virket här vore allt för dyrbart att begagnas. Människoböningarna stå inte att upptäcka, en och annan liten gård och ödeby gommer sig dock inne i skogen — och någon undrar hur folket här uppe tagit sig fram till bebyggda orter när det fanns varken vägar eller stigar bara myror och moras och oändliga skogar.

Från ödemarker och fjäll. Vägen har byggts av järnvägsarbetarna, den är smal och gropig och går fram i en ful, karg och fattig trakt, det är långt mellan platserna, tomma beracker möta här och där, ibland någon primitiv timmerkoja, så liten att man kunde tro att virket här vore allt för dyrbart att begagnas. Människoböningarna stå inte att upptäcka, en och annan liten gård och ödeby gommer sig dock inne i skogen — och någon undrar hur folket här uppe tagit sig fram till bebyggda orter när det fanns varken vägar eller stigar bara myror och moras och oändliga skogar.

AGENTER. Norwood Jeweler Store. FOTOGRAFIER. CENTRAL PHOTO STUDIO. MISS FREDA SIMONSON. A. S. BARAL BEGRAVNINGSBYRA. LEONARD WREDE. SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRA. SVENSKA KOLONIER GROVELAND, FLORIDA. KERR'S BEGRAVNINGSBYRA. HELGE ANDERSON MAILORDER. BERGE & DALE.

SMALAND. Uppgiften om att ett nytt medel mot skockersjuka utarbetats av en tysk universitetstjänst bekräftar, enligt meddelande till Svenska Dagbladet från Jönköping 6. oktober, att doktor E. Kylin på medicinska avdelningen vid Jönköpings läroverk, där det nya medlet, syntetiskt, med framgång kommit till användning. De resultat som erhållits ha varit gynnliga och till och med överträffat förhoppningarna på detta område.

VÄRMLAND. Ett dödsfall i spritförgiftning har inträffat i Trossås. En 50-årig snickare G. Hellgren, som en längre tid fört dehydrerad sprit, hitades häromdagen i sin bostad svårt insjuknad i form av blindhet och svåra plågor. Tillkallad läkare kunde inte göra, och Hellgren avled efter några timmar. I Hellgrens bostad fann man två utdruckna flaskor, som innehöllt den utdruckna spriten.

VÄSTERGÖTLAND. Olav tillhandahållande av spritdrycker. En handelsagent stod tillåtnad inför Göteborgs rådhusrätt för att han uppträffat förbindelse med sina kunder medelst tillhandahållande av spritvaror. A motbakkantvittnet hade han överlämnat 15 liter till sina affärsväner, men utan att betinga sig vinst i manipulationerna. Vid vissa tillfällen hade han dock varit inbjuden till fester, vid vilka spriten konsumterats. Han dömdes till 150 kronor böter och jorde dessutom komma att mista motboken.

VÄSTERGÖTLAND. En egendomlig testamentstvist avgjord. Göteborgs rådhusrätt har avkunnat utslag i ett testamentssal av principell betydelse. Två systar hade på sin tid uppträffat inbördes testamentariskt avseende på en stor fastighet med tillhörande gårdar och åker. Den ena avled och den efterlevande gjorde ett nytt testamente, i vilket bland annat i strid mot det förra 15,000 kronor donerades till Evangeliska missionsföreningen. Sedan även den andra systematiskt kändrade de närmaste efterlevande, kändrade de närmaste efterlevande ett senare testamente. Rätten smög att den sist avlidna haft rätt att förutgå för sig den del av förmögenheten, varför kammolaget ogillades och missionsföreningen tillerkändes 421 kronor för sina rättegångskostnader.

Julminnen. Av C. A. TJADER. Belönad med hedersnämmande i S. C. T:s litterära pristävling. Med underliga känslor i mitt hjärta jag skådade åter, julens glada tid. Den kommer jämt med luddring i min smärta. Och fyller sinnet mitt, med barnoms frid. Fast mitt i vintern den silt inlag gör. Den ändå livets harposträngar rör. Den minner mig om ljusa, glada dagar. Då jag som pilt i lekar tumlat om. Så fri från tvångens härd, bittra lagar. Till sinness och frid jag alltid kom. Vardens kväll då solen gått söt. Jag somnade så lugnt och riktigt nött.

Julminnen. Av C. A. TJADER. Belönad med hedersnämmande i S. C. T:s litterära pristävling. Med underliga känslor i mitt hjärta jag skådade åter, julens glada tid. Den kommer jämt med luddring i min smärta. Och fyller sinnet mitt, med barnoms frid. Fast mitt i vintern den silt inlag gör. Den ändå livets harposträngar rör. Den minner mig om ljusa, glada dagar. Då jag som pilt i lekar tumlat om. Så fri från tvångens härd, bittra lagar. Till sinness och frid jag alltid kom. Vardens kväll då solen gått söt. Jag somnade så lugnt och riktigt nött.

VÄSTERBOTTEN. Stora drivningar i norrbotten. Överlämnade till riksstämman Wallmark och Ristlund. De för Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

VÄSTERBOTTEN. Stora drivningar i norrbotten. Överlämnade till riksstämman Wallmark och Ristlund. De för Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

VÄSTERBOTTEN. Stora drivningar i norrbotten. Överlämnade till riksstämman Wallmark och Ristlund. De för Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

VÄSTERBOTTEN. Stora drivningar i norrbotten. Överlämnade till riksstämman Wallmark och Ristlund. De för Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

VÄSTERBOTTEN. Stora drivningar i norrbotten. Överlämnade till riksstämman Wallmark och Ristlund. De för Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

VÄSTERBOTTEN. Stora drivningar i norrbotten. Överlämnade till riksstämman Wallmark och Ristlund. De för Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

SÖDERMANLAND. Lekande barn välla eldsvåda. Ett utbröt nyligen i trägårdsområdet W. Löwbergs egendom Asby på Tosterön i Södermanland. Mangardshygge, uppbränd i två våningar, nedbränd i grunden, varvid större delen av fört blev åtgärnad. Byggnaden var försäkrad för 20,000 kronor och löst för obekant belopp. Det antages att eldsvådan vällats av lekande barn.

SÖDERMANLAND. Lekande barn välla eldsvåda. Ett utbröt nyligen i trägårdsområdet W. Löwbergs egendom Asby på Tosterön i Södermanland. Mangardshygge, uppbränd i två våningar, nedbränd i grunden, varvid större delen av fört blev åtgärnad. Byggnaden var försäkrad för 20,000 kronor och löst för obekant belopp. Det antages att eldsvådan vällats av lekande barn.

SÖDERMANLAND. Lekande barn välla eldsvåda. Ett utbröt nyligen i trägårdsområdet W. Löwbergs egendom Asby på Tosterön i Södermanland. Mangardshygge, uppbränd i två våningar, nedbränd i grunden, varvid större delen av fört blev åtgärnad. Byggnaden var försäkrad för 20,000 kronor och löst för obekant belopp. Det antages att eldsvådan vällats av lekande barn.

SÖDERMANLAND. Lekande barn välla eldsvåda. Ett utbröt nyligen i trägårdsområdet W. Löwbergs egendom Asby på Tosterön i Södermanland. Mangardshygge, uppbränd i två våningar, nedbränd i grunden, varvid större delen av fört blev åtgärnad. Byggnaden var försäkrad för 20,000 kronor och löst för obekant belopp. Det antages att eldsvådan vällats av lekande barn.

SÖDERMANLAND. Lekande barn välla eldsvåda. Ett utbröt nyligen i trägårdsområdet W. Löwbergs egendom Asby på Tosterön i Södermanland. Mangardshygge, uppbränd i två våningar, nedbränd i grunden, varvid större delen av fört blev åtgärnad. Byggnaden var försäkrad för 20,000 kronor och löst för obekant belopp. Det antages att eldsvådan vällats av lekande barn.

SÖDERMANLAND. Lekande barn välla eldsvåda. Ett utbröt nyligen i trägårdsområdet W. Löwbergs egendom Asby på Tosterön i Södermanland. Mangardshygge, uppbränd i två våningar, nedbränd i grunden, varvid större delen av fört blev åtgärnad. Byggnaden var försäkrad för 20,000 kronor och löst för obekant belopp. Det antages att eldsvådan vällats av lekande barn.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

UPPLAND. Dödsfall i Tureberg. Den Norrbottenstidningen uttalat att årets drivningar i Norrbottenstämman äro avsevärt större än något av de närmaste föregående åren. De från kronans skogar utbudna posterna omfattar ungefär normalt antal träd. Medan under de senaste åren en mängd poster stå kvar oöskade, räknar man i år med att få sälja så gott som all utbudna skog.

